

259 / 2022

Αριθμός Απόφασης

..... / 2022

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Χριστόδουλο Κυρτσίδη, Πρόεδρο Εφετών, Πέτρο Πρέκα, Δημοσθένη Βλάχο-Εισηγητή, Εφέτες και από τη Γραμματέα Δέσποινα Μαυροειδή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Νοεμβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του εκκαλούντος: Θωμά-Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ Ρόδου-Λίνδου, με Α.Φ.Μ. 027637336, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Αναστάσιου Μπακαλούμα, ο οποίος προσκόμισε τα με αριθμό Ν 520027427 και 520027428/2021 ειδικά γραμμάτια νομικής βιοήθειας του Δ.Σ.Ρόδου.

Των εφεσίβλητων: 1) Της Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν, το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κάτοικος Ρόδου, οδός Κέννεντυ αρ. 36, με ΑΦΜ 058947612 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, ήδη αποβιώσασας από 26-02-2021 η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2) Του Ανδρέα Μαντζόν του Φραγκίσκου, κατοίκου Ρόδου, οδός Υψηλάντου αρ. 11, με Α.Φ.Μ. 020923817 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, ατομικά και ως κληρονόμου της Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν, το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου εν ζωή Ρόδου, οδός Κέννεντυ αρ. 36, με ΑΦΜ 058947612 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσιο δικηγόρο του Αικατερίνη Νοτοπούλου, η οποία προσκόμισε το με αριθμό Ρ 92308/2021 γραμμάτιο είσπραξης δικηγορικής αμοιβής του Δ.Σ. Ρόδου.

Οι εφεσίβλητοι, άσκησαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου σε βάρος του εκκαλούντος και της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου (δεύτερη εναγόμενη) την από 30-10-2019 και με αριθμό κατάθεσης 254/2019 αγωγή, με την οποία ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν. Επίσης ο πρώτος εναγόμενος κατέθεσε με χωριστό δικόγραφο την από 30-10-2019 και με αριθμό κατάθεσης 300/2019 ανταγωγή, με την οποία ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν. Το δικαστήριο εκείνο, αφού δίκασε τις παραπάνω αγωγή και ανταγωγή ερήμην της δεύτερης εναγόμενης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, εξέδωσε την υπ' αριθμ. 40/2021 οριστική του απόφαση, με την οποία απέρριψε την ανταγωγή ως μη νόμιμη και έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή. Την απόφαση αυτή προσέβαλε ο πρώτος εναγόμενος της παραπάνω αγωγής και αντενάγων, με την από 06-05-2021 έφεση, που κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο Ρόδου με αριθμό 52/06-05-2021 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί, δυνάμει της 76/2021 πράξης της Γραμματέως του Εφετείου Δωδεκανήσου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά τη δικάσιμο αυτή η υπόθεση εκφωνήθηκε από το πινάκιο και συζητήθηκε, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 62, 73, 286 περ. α΄, 287, 291, 292 και 313 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται, κατά το άρθρο 524 παρ. 1 ίδιου Κώδικα

και στην κατ' έφεση δίκη, προκύπτει, ότι η δίκη διακόπτεται, αν, μετά την άσκηση της έφεσης και μέχρι να τελειώσει η προφορική συζήτηση, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση του Εφετείου, πεθάνει κάποιος διάδικος. Αν, όμως, ο διάδικος αποβιώσει μετά το πέρας της προφορικής συζήτησης, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση ή, πολύ περισσότερο, μετά την έκδοση της τελευταίας, όταν, δηλαδή, δεν υφίσταται πλέον εκκρεμής δικαστικός αγώνας, δεν υπάρχει στάδιο εφαρμογής των διατάξεων περί διακοπής της δίκης (ΟΛΑΠ 31/2009). Περαιτέρω, η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση στον αντίδικο του λόγου της διακοπής, με επίδοση δικογράφου ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξεως. Η γνωστοποίηση γίνεται από εκείνον που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη ή και από εκείνον που, μέχρι τη στιγμή του θανάτου του διαδίκου, ήταν πληρεξούσιός του. Η επανάληψη μπορεί να γίνει εκουσίως από τους κληρονόμους του θανόντος, με δήλωσή τους στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης για συζήτηση, ακόμη και ταυτόχρονα με τη δήλωση διακοπής, εφόσον παρίσταται ο αντίδικος, αλλά και με την επίδοση ιδιαίτερου δικογράφου ή και με εξώδικη δήλωση, ακόμη και σιωπηρά με την κοινοποίηση κλήσης για συζήτηση της υπόθεσης. Εξάλλου, κατά το άρθρο 517εδ α του ΚΠολΔ, η έφεση απευθύνεται κατ' εκείνων, που ήταν διάδικοι στη δίκη στην οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και, σε περίπτωση θανάτου κάποιου απ' αυτούς, κατά των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων του, με την προϋπόθεση, όμως, ότι ο εκκαλών, πριν από την άσκηση της έφεσης, είχε λάβει, με οποιονδήποτε τρόπο, γνώση του θανάτου του. Διαφορετικά, η έφεση που απευθύνεται κατά του αποβιώσαντος, χωρίς, δηλαδή, ο εκκαλών να γνωρίζει το θάνατό του, δεν είναι άκυρη και χωρεί νόμιμα η συζήτησή της με τους καθολικούς διαδόχους (κληρονόμους) του θανόντος, οι οποίοι καλούνται ή εμφανίζονται κατά τη συζήτηση με την ιδιότητα αυτή και προβάλλουν υπεράσπιση για την ουσία της υπόθεσης. Αν, όμως, ο θάνατος του διαδίκου είχε γνωστοποιηθεί στον εκκαλούντα

πριν από την άσκηση της έφεσης με οποιονδήποτε τρόπο και, παρ' όλα αυτά, η έφεση ασκήθηκε κατά του θανόντος, τότε είναι άκυρη, αφού στρέφεται κατά ανύπαρκτου, σύμφωνα με το άρθρο 35 ΑΚ, προσώπου (ΑΠ 1282/2009 επί αναιρέσεως). Η ακυρότητα επειδή ανάγεται στην έλλειψη της διαδικαστικής προϋπόθεσης της ικανότητας να είναι κάποιος διάδικος (άρθρο 62ΚΠοΛΔ), εξετάζεται αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο (άρθρα 73, 517, 524 ΚΠοΛΔ), εφόσον από τα στοιχεία που προσκομίζονται από τους διαδίκους προκύπτουν οι σχετικές προϋποθέσεις, ήτοι να προηγήθηκε της άσκησης της έφεσης ο θάνατος του εφεσίβλητου και ο εκκαλών, κατά την άσκηση της έφεσης, να γνώριζε το γεγονός τούτο, ενώ, προκειμένου να ασκηθεί έγκυρα η έφεση κατά του αντιδίκου του εκκαλούντος, δεν απαιτείται να γνωρίζει ο εκκαλών ότι ο αντιδίκος του αυτός βρίσκεται, κατά την άσκηση της έφεσης, στη ζωή, αφού, αντίθετα, ο νόμος απαιτεί τη γνώση του θανάτου του, ως προϋπόθεση ακυρότητας της έφεσης, όταν αυτή ασκείται, παρά το θάνατό του, εναντίον του (ΑΠ 11/2021, ΑΠ 715/2020, ΑΠ 584/2019 επί αναιρέσεως). Στην προκειμένη περίπτωση ο εκκαλών στο δικόγραφο της έφεσης και δη στη σελ 2 αναφέρει: «...η προσφάτως αποβιώσασα πρώτη ενάγουσα-αντεναγόμενη ήλεγχε απόλυτα και καθολικά το νησί και αυτό είναι γνωστό στους πάντες σε αυτό. Είναι εύκολο δε να το συμπεράνει κανείς και από την αγγελία θανάτου της, για την οποία ενημερώθηκα από τον δικηγόρο μου πολλές ημέρες αργότερα από το συμβάν, καθώς δεν υπέπεσε στην αντίληψή μου τούτο, παρά το ότι παρακολουθώ καθημερινά και ανελλιπώς τα δρώμενα και στο νησί μας, όπου σε αυτήν αναφέρονται τα ακόλουθα: «Πλήρης ημερών έφυγε από τη ζωή το βράδυ της Παρασκευής η γνωστή Ροδίτισσα Αλεξάνδρα Μαντζόν. Πέθανε στα 94 της έτη έχοντας κοντά της τα παιδιά και τα εγγόνια της...Η κηδεία της πραγματοποιήθηκε σε στενό οικογενειακό κύκλο το Σάββατο στον Ιερό Ναό Ταξιαρχών». Συνεπώς στο δικόγραφο της έφεσης ο εκκαλών συνομολογεί ότι γνώριζε τον θάνατο της πρώτης ενάγουσας-πρώτης εφεσίβλητης, που πράγματι είχε αποβιώσει στις 26-02-2021 οπωσδήποτε

κατά το χρόνο σύνταξης της έφεσης (06-05-2021). Επομένως, εφόσον γνώριζε τον θάνατο της ο εκκαλών θα έπρεπε να ασκήσει την υπό κρίση έφεσή του όχι σε βάρος της αποβιώσασας διαδίκου, αλλά σε βάρος όλων των νομίμων κληρονόμων της. Συνεπώς, η προκείμενη έφεση κρίνεται απαράδεκτη ως προς την πρώτη εφεσίβλητη, καθόσον στρέφεται κατά διαδίκου που απεβίωσε μετά την έκδοση οριστικής απόφασης και πριν την άσκηση της έφεσης, δηλαδή προσώπου ανύπαρκτου, γεγονός που ήταν σε γνώση του εκκαλούντος.

Ως προς τον δεύτερο εφεσίβλητο, η από 06-05-2021, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης Πρωτοδικείου Ρόδου 52/06-05-2021 και με αριθμό βιβλίου προσδιορισμού του παρόντος Δικαστηρίου 76/07-05-2021 έφεση του ηπηθέντος πρώτου εναγόμενου (η συζήτηση της οποίας επισπεύτηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του εκκαλούντος για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο) κατά της με αριθμό 40/10-03-2021 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, ερήμην της δεύτερης εναγομένης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, ήτοι, με κατάθεση στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου την 06-05-2021, εντός της προθεσμίας των δύο ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517 εδ α, 518 παρ. 1, 520 παρ.1, 522 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια, ως και πρωτοβαθμίως, διαδικασία για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι προσκομίστηκε το με αριθμό Ν 520027163/2021 ειδικό γραμμάτιο Νομικής Βοήθειας (Ν. 3226/2004 και Ν. 4274/2014) του Δ.Σ.Ρ καθώς ο εκκαλών τυγχάνει δικαιούχος νομικής βοήθειας δυνάμει της με αριθμό 16/15-04-2021 Πράξεως της Προεδρεύουσας Εφέτη Δωδεκανήσου Καλλιόπης Λόλα, οπότε και εξαιρείται κατά τους ορισμούς των διατάξεων των άρθρων 9 και 12 του Ν. 3226/2004 της υποχρέωσης καταβολής παράβολου εφέσεως (ΑΠ 1073/2017, ΤριμΕφΠατρ 32/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Α) Με την, από 30-10-2019, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 254/4-11-2019, αγωγή οι ενάγοντες εξέθεσαν ότι η μεν πρώτη εξ αυτών και μητέρα του δεύτερου, είναι συνταξιούχος και χήρα του Φραγκισκού Μαντζόν, ο οποίος ήταν εργολάβος στη Ρόδο, ο δε δεύτερος εξ αυτών είναι επιχειρηματίας, διατηρώντας ιδιωτική επιχείρηση λατομείου στη Ρόδο. Ότι ο δεύτερος εξ αυτών είναι ο συγκύριος οικοδομής ανεγερθείσας επί οικοπέδου (Κ.Μ. 80Α Γαιών Ρόδου) που βρίσκεται στην περιοχή Ασγούρου, το οποίο συνορεύει με ακίνητο ιδιοκτησίας των εναγομένων (ΚΜ 84 Γαιών Ρόδου). Ότι, ο μεν πρώτος εναγόμενος είναι κύριος, με δικαιοπάροχο αυτού την δεύτερη εναγόμενη, οριζόντιων ιδιοκτησιών του προαναφερόμενου ακινήτου. Ότι ειδικότερα η δεύτερη εναγόμενη με τα με αριθμ. 2829/1997 και 3111/1998 συμβόλαια αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη-Κολλιγρη κατέστη κυρία των ανεγερθησομένων οριζόντιων ιδιοκτησιών του ισογείου με στοιχεία πίνακα Γ11 και Γ12 και των ανεγερθησομένων οριζόντιων ιδιοκτησιών του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου με στοιχεία πίνακα ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ αντίστοιχα, οικοδομής με την επωνυμία «Βιομηχανικό Κέντρο Αφοί Μανουσέλη», η οποία ανεγέρθηκε στο ως άνω οικόπεδο ευρισκόμενο στην περιοχή Ασγούρου (Κ.Μ 84 Γαιών Ρόδου). Ότι με το υπ' αριθμ. 3962/2002 πληρεξούσιο της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου η δεύτερη εναγόμενη διόρισε τον πρώτο εναγόμενο αντικλητό της και του παρείχε την εξουσία να πωλεί και να μεταβιβάζει σε τρίτους ή και στον ίδιο διά αυτοσυμβάσεως τις ανωτέρω οριζόντιες ιδιοκτησίες. Ότι με την με αριθμό 47/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, ο πρώτος εναγόμενος αναγνωρίστηκε κύριος δι' έκτακτης χρησικτησίας των οριζόντιων ιδιοκτησιών με στοιχεία Γ11 και Γ12 και με το υπ' αριθμ. 4247/30-12-2005 συμβόλαιο της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου η δεύτερη εναγόμενη μεταβιβάσε στην εταιρία του πρώτου εναγόμενου με την επωνυμία "ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ" τις οριζόντιες ιδιοκτησίες με στοιχεία πίνακα ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ. Ότι οι εναγόμενοι έχουν προσβάλει με περισσότερες πράξεις την

προσωπικότητα αμφότερων των εναγόντων. Ειδικότερα ότι έχουν προβεί σε ψευδείς καταγγελίες σε βάρος τους ενώπιον των αναφερόμενων στην αγωγή αρχών, με σκοπό την καταδίωξή τους για τις εκεί αναλυτικά διαλαμβανόμενες αξιόποινες πράξεις, εν γνώσει του ψεύδους των καταγγελλομένων. Ότι έχουν ισχυριστεί ενώπιον δημόσιων αρχών, δικαστηρίων και υπηρεσιών τα αναφερόμενα στην αγωγή δυσφημιστικά γεγονότα, αναφέρονται δε, σ' αυτούς αλλά και στον αποβιώσαντα πατέρα και σύζυγο αυτών αντίστοιχα, προσβάλλοντας την μνήμη του, με υποτιμητικούς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, αποδίδοντάς τους πράξεις και ενέργειες στις οποίες ουδέποτε οι ίδιοι έχουν προβεί και οι οποίες προσβάλουν την προσωπικότητά τους όπως ότι συνεργάζονται με τις δημόσιες υπηρεσίες για να βλάψουν τα συμφέροντα των εναγομένων, ότι είναι «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», ότι ο πατέρας και σύζυγος αυτών, αντίστοιχα, ήταν «Ιταλός κατακτητής», ότι δρουν ως συμμορία με τους Ιωάννη Μανουσέλη και Αχμέτ Καπακλή και μεθοδεύουν την υφαρπαγή περιουσιών, ότι η οικογένεια Μαντζόν είναι εγκληματική οργάνωση, ότι η πολεοδομία Ρόδου είναι «ιδιωτική επιχείρηση της οικογένειας Μαντζόν», ότι τρέφουν ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος προς τους Έλληνες και τους Ροδίτες και ότι επιθυμούν να καταστρέψουν τον πρώτο εναγόμενο κοινωνικοοικονομικά, ότι «τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής η οικογένεια Μαντζόν με τον εντεταλμένο τους», διευθυντή του ΙΚΑ Ρόδου προέβησαν σε πλειστηριασμό της περιουσίας του, ενώ την πρώτη ενάγουσα την χαρακτηρίζουν ως «πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, σε ένα υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, ποτισμένο μέχρι το μεδούλι με ακατάσβεστο αβυσσαλέο μίσος» και ως «πράμα», ότι «χειραγωγούν ένα ολόκληρο νησί» και ότι «Η μαμά Μαντζόν είναι μια σύγχρονη υπέργηρα Κλεοπάτρα, δωσίλογη κλέφτρα και όχι μόνον», ότι είναι «ένα άρρωστο πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας και κρατάει αιχμάλωτο (τον πρώτο εναγόμενο), όπως κρατάει ολόκληρο το νησί και παιδεύει και

απομυζεί τους κατοίκους του», «Μαντζόν Αλεξάνδρα (11ος Νταβαντζής)». Ότι σε όλες τις καταγγελίες, προσφυγές και εγκλήσεις προς τις αρχές, καταγγέλλων είναι ο πρώτος εναγόμενος ατομικά ή ως εκπρόσωπος και πληρεξούσιος της δεύτερης εναγομένης, εφοδιασμένος με το ανωτέρω συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, με μόνη εξαίρεση την υπ' αριθμ. κατάθεσης 181118/31-5-2016 προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ την υπ' αριθμ. κατάθεσης 181118/31-5-2016 προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ την υπαίτιων ως άνω πράξεων των εναγομένων, οι οποίες έχουν περιέλθει σε γνώση τρίτων, έχει προσβληθεί η προσωπικότητά τους, όπως και η μνήμη του αποβιώσαντος συζύγου και πατέρα τους, αντίστοιχα. Ότι η παραπάνω προσβολή είναι συστηματική και εξακολουθητική. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά ζήτησαν: α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να άρουν την προσβολή της προσωπικότητάς τους με δημοσίευμα στις δύο μεγαλύτερες σε κυκλοφορία εφημερίδες της Ρόδου, με τους διακριτικούς, αντίστοιχα, τίτλους "Ροδιακή" και "Δημοκρατική", στο οποίο να ζητούν δημοσίως συγγνώμη καθώς και με δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης, σε περίπτωση δε μη συμμόρφωσής τους, να καταδικαστούν σε χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να παραλείπουν οποιαδήποτε προσβολή και ψευδή αναφορά στο πρόσωπό τους στο μέλλον με απειλή χρηματικής ποινής 3.000 ευρώ για κάθε παραβίαση της διάταξης της απόφασης, γ) να απειληθεί κατά των εναγομένων προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) έτους για την περίπτωση παραβίασης της παραπάνω υποχρέωσης παράλειψης της προσβολής, κατ' άρθρο 947 ΚΠολΔ, δ) να υποχρεωθεί έκαστος των εναγομένων να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα το ποσό των 100.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που καθένας εξ αυτών υπέστη καταδικαζόμενοι οι εναγόμενοι στην εν γένει δικαστική τους δαπάνη.

Β) Με την από 30-10-2019 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 300/30-12-2019 ανταγωγή ο αντενάγων, επικαλούμενος τα πραγματικά περιστατικά που θα εκτεθούν αναλυτικά αμέσως κατωτέρω αφού η

αξιολόγηση τους αποτελεί ειδικό λόγο έφεσης, ζητησε να υποχρεωθούν οι αντεναγόμενοι να του καταβάλουν α) ποσό 880.000 ευρώ για διαφυγόντα κέρδη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, β) ποσό 8.249.090,30 ευρώ, που αποτελεί το συνολικό ποσό που διεκδικεί ο αντενάγων με αγωγές τις οποίες έχει ήδη ασκήσει κατά των αναφερόμενων στην αγωγή φυσικών - κατά τους ισχυρισμούς του - αυτουργών των άδικων πράξεων για τις οποίες θεωρεί ως ηθικούς αυτουργούς τους αντεναγόμενους, προς αποκατάσταση της εκεί επικαλούμενης περιουσιακής και μη ζημίας, γ) ποσό 3.500.000 ευρώ, το οποίο προτίθεται να ζητήσει με αγωγές που θα καταθέσει κατά των Ευστράτιου Καρίκη, Ιωάννη Παπαντωνίου, Στέφανου Στεφανίδη με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, δ) ποσό 4.000.000 ευρώ, το οποίο προτίθεται να διεκδικήσει από το Κτηματολόγιο Ρόδου και την Δ.Ο.Υ. Ρόδου με αγωγές που πρόκειται να καταθέσει εναντίον τους, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, ε) ποσό 23.000.000 ευρώ έκαστος και συνολικά ποσό 46.000.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση και, συνολικά, για όλες τις προαναφερόμενες αιτίες, το ποσό των 62.629.090,30 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανταγωγής και μέχρι την εξόφληση, στ) να δημοσιεύσουν με δικά τους έξοδα την απόφαση που θα εκδοθεί σε όλο τον έντυπο τύπο του νησιού και σε δύο ημερήσιες τοπικές εφημερίδες, ζ) να απαγγελθεί προσωπική κράτηση ενός έτους κατά των αντεναγομένων ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης λόγω αδικοπραξίας καταδικαζόμενοι οι αντεναγόμενοι στην εν γένει δικαστική του δαπάνη.

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ρόδου, αφού συνεκδίκασε τις ανωτέρω αγωγή και ανταγωγή, με την 40/2021 απόφαση του (εκκαλούμενη) έκρινε την μεν αγωγή παραδεκτή (άρθρα 7, 9 εδ. δ', 18, 22 ΚΠολΔ) και νόμιμη (άρθρα 361, 362, 363, 365 ΠΚ, 57 παρ.1 εδ. β', 59, 914, 932, 345, 346 ΑΚ, 176, 908 παρ.1 περ. δ', 947 ΚΠολΔ πλην του αιτήματος να καταδικαστούν

οι εναγόμενοι σε χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης του διατακτικού της απόφασης στις τοπικές εφημερίδες, που το έκρινε μη νόμιμο, διότι η εκτέλεση της συγκεκριμένης διάταξης γίνεται με βάση το άρθρο 945 ΚΠολΔ και όχι με βάση το άρθρο 946 ΚΠολΔ, τη δε ανταγωγή παραδεκτή αλλά νομικά αβάσιμη, έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή και υποχρέωσε τους εναγόμενους α) να άρουν την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων που έλαβε χώρα με τους εξυβριστικούς χαρακτηρισμούς και τους δυσφημιστικούς ισχυρισμούς, για τους ίδιους και για τον αποβιώσαντα Φραγκίσκο Μαντζόν, σύζυγο και πατέρα τους, αντίστοιχα, που περιλαμβάνονται στην υπ' αριθμ. 181118/31-5-2016 Προσφυγή ενώπιον του ΣΤΕ, στην από 9-12-2016 αίτηση προς την Δ.Ο.Υ. Ρόδου, στην από 29-5-2017 διαμαρτυρία, στο από 24-10-2017 έγγραφο προς τον Πταισματοδίκη Ρόδου, στην από 24-10-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης του πρώτου εναγομένου ως μηνυτή και στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε ο πρώτος εναγόμενος προς τον Βασίλειο Αφαντενό, δημοσιεύοντας με δικά τους έξοδα το διατακτικό της απόφασης στις εφημερίδες "Η Ροδιακή" και "Δημοκρατική της Ρόδου", εντός προθεσμίας ενός μηνός από την επίδοση της απόφασης, β) να παραλείπουν οποιαδήποτε προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων στο μέλλον, με τη χρήση σε βάρος τους αλλά και σε βάρος του αποβιώσαντος Φραγκίσκου Μαντζόν, συζύγου και πατέρα τους, αντίστοιχα, των αναφερόμενων στο σκεπτικό της απόφασης εξυβριστικών χαρακτηρισμών και δυσφημιστικών ισχυρισμών, γ) να καταβάλουν σε καθέναν από τους ενάγοντες ι) ο μεν πρώτος εναγόμενος, το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ii) η δε δεύτερη εναγόμενη, το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ενώ απείλησε χρηματική ποινή ποσού χιλίων (1.000) ευρώ σε βάρος καθενός από τους εναγόμενους και υπέρ των εναγόντων καθώς και προσωπική κράτηση ενός μήνα σε

βάρος καθενός από τους εναγόμενους για κάθε παραβίαση της ανωτέρω υπό στοιχείο (Β) διάταξης της απόφασης. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο πρώτος εναγόμενος-εκκαλών, με την υπό κρίση έφεση, για τους περιεχόμενους σ' αυτήν λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, και ζητεί να γίνει δεκτή η έφεση, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση ώστε να απορριφθεί η αγωγή στο σύνολό της και να γίνει δεκτή η ανταγωγή στο σύνολό της.

Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου έφεσης ο εκκαλών παραπονείται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου απέρριψε την ανταγωγή ως νομικά αβάσιμη για τον λόγο ότι δεν εκτίθενται σε αυτήν οι συγκεκριμένες πράξεις με τις οποίες ο εφεσίβλητος έπεισε τρίτους να τελέσουν σε βάρος του τις αναφερόμενες στην ανταγωγή παράνομες πράξεις καθώς και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ παράνομης πράξης και ζημίας την οποία έχει υποστεί. Στο μέτρο που ενδιαφέρει για την εξέταση της βασιμότητας του λόγου έφεσης με την ανταγωγή εκτίθενται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Αναφορικά με τίτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Β. (Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου) εκτίθεται: ότι εκδόθηκε τεχνηέντως και παρανόμως η με αριθμό 246/1998 οικοδομική άδεια για την ΚΜ 80Α Γαιών Ρόδου, ότι εκδόθηκε από τον τότε Νομάρχη Δωδεκανήσου, Ιωάννη Παρασκευά, η ΤΥ 2267/1997 «φωτογραφική» απόφαση που χαρακτήρισε την περιοχή ως κατοικημένη, απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση της άδειας η οποία ανακλήθηκε με την υπ' αριθμ. 5585/2000 απόφαση του επόμενου Νομάρχη Δωδεκανήσου, Σάββα Καραγιάννη, ότι επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς η παράταση και αναθεώρηση της λήξασας στις 26-06-2006 άδειας λόγω μη προσκόμισης εγκεκριμένης μελέτης κυκλοφοριακής σύνδεσης, ότι είναι αδύνατη η έκδοση της λόγω ελλιπούς απόστασης από τους πλησιέστερους φανούς σηματοδότησης της παρακείμενης συμβολής των οδών και επομένως αδύνατη η

αναθεώρηση και η έκδοση νέας άδειας, ότι όλα αυτά ήταν γνωστά στους αντεναγόμενους και προς τούτο μεθόδευσαν τον χαρακτηρισμό της περιοχής ως κατοικημένης.

2. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Γ (Δ.Ο.Υ. Ρόδου) εκτίθεται: ότι δημιουργήθηκε στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου οφειλή από φορολόγηση ένεκα τεκμηρίου της δεύτερης εναγομένης και δικαιοπαρόχου του αντενάγοντος Ελένης Καρόφτη ποσού 11.923.535 δρχ, ότι για την οφειλή αυτή επιβλήθηκε στην ιδιοκτησία του (Γ11, Γ12) η με αριθμό 476/2000 αναγκαστική κατάσχεση υπέρ της Δ.Ο.Υ. Ρόδου προκειμένου να δεσμευτεί η ιδιοκτησία του ώστε να νομιμοποιηθεί η ιδιοκτησία του δεύτερου αντεναγόμενου, ότι κατά του επιβληθέντος προστίμου και της βάσει αυτού επιβληθείσας κατάσχεσης άσκησε για λογαριασμό της δικαιοπαρόχου του την με αριθμό 2361/2006 προσφυγή ενώπιον του ΣτΕ, ότι οι αντεναγόμενοι και δη ο δεύτερος εξ αυτών είναι οι ηθικοί αυτουργοί όλων όσων διενεργήθηκαν σε βάρος του με σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας του και ακολούθως την νομιμοποίηση και αξιοποίηση της όμορης αυθαίρετης και κατά το ήμισυ κατεδαφιστέας ιδιοκτησίας του δεύτερου αλλάζοντας κάθε φορά το μέσο εκπλήρωσης του σκοπού που εν προκειμένω είναι η Δ.Ο.Υ.

3. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Δ (ΙΚΑ ΕΤΑΜ νυν ΕΦΚΑ Ρόδου) εκτίθεται: ότι το ΙΚΑ επιδεικνύοντας υπερβάλλοντα ζήλο, αδιαλλαξία και επιμονή προχώρησε σε παράνομους πλειστηριασμούς σε βάρος της ιδιοκτησίας του, η οποία ιδιοκτησία αποτελεί μόνη διέξοδο αξιοποίησης και νομιμοποίησης της όμορης ιδιοκτησίας του δεύτερου αντεναγόμενου χωρίς να οφείλει ο ίδιος ατομικά και εταιρικά ουδέν σε αυτό (ΙΚΑ), ότι άσκησε σε βάρος του ΙΚΑ (ήδη ΕΦΚΑ) την με αριθμ. καταθ. 242/2018 αγωγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ότι το ΙΚΑ προέβη στους πλειστηριασμούς καίτοι (είχε επιβάλει) αναγκαστικές κατασχέσεις σε ακίνητο μεγάλης αξίας ιδιοκτησίας του κατονομαζόμενου οφειλέτη και αντιδίκου του σε έτερες δικαστικές διαμάχες Ιωάννη Μανουσέλη, ότι οι αντεναγόμενοι και δη ο δεύτερος εξ

αυτών είναι οι ηθικοί αυτουργοί όλων όσων διενεργήθηκαν σε βάρος του από το ΙΚΑ –ΕΤΑΜ (ΕΦΚΑ Ρόδου) στην προσπάθεια τους να υφαρπάξουν την περιουσία του με τους παράνομους καταχρηστικούς πλειστηριασμούς προβαίνοντας σε υπέρμετρες και παράνομες εξωθήσεις αρχών, θεσμών και δημοσίων υπηρεσιών επιχειρώντας να εμφανιστούν οι πλειστηριασμοί ως νόμιμοι.

4. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Ε (Κτηματολόγιο Ρόδου) εκτίθεται: ότι ο Ιωάννης Μανουσέλης κατέστη συνιδιοκτήτης της ΚΜ 80Α Γαιών Ρόδου τυπικά με χρησικησία, ουσιαστικά με εξαπάτηση των πωλητών καταδικαζόμενος για την πράξη αυτή, ότι με εσφαλμένες κτηματολογικές εγγραφές αναφορικά μεταξύ άλλων με τα εναπομείναντα ποσοστά ιδιοκτησίας τον δεύτερο όροφο του μελλοντικού κτιρίου ΔΕΛΤΑ, την προέλευση της μελλοντικής οριζόντιας ιδιοκτησίας ΨΗ με παρείσφρηση του γράμματος Ω που χαρακτηρίζει τα παρακρατούμενα ποσοστά του κτιρίου Β αντί του Ψ, που εκ των υστέρων διορθώθηκαν και με διορθωμένη- πλαστογραφημένη την ημερομηνία σύστασης του συμβολαίου και της δήλωσης φόρου μεταβίβασης δημιουργήθηκε η άνω οφειλή (ύψους 11.953 προς την Δ.Ο.Υ), ότι οι αντεναγόμενοι ασκώντας απόλυτο έλεγχο στα τοπικά δημόσια καταστήματα ενεργούν συνδυαστικά σε αυτά κατά της ιδιοκτησίας που έχουν βλέψεις και κατά του ιδιοκτήτη της, ότι κτηματολόγιο Ρόδου ενεργεί υποστηρικτικά στην υφαρπαγή της ιδιοκτησίας του για λογαριασμό των αντεναγομένων, οι οποίοι είναι ηθικοί αυτουργοί και ότι όλα γίνονται με σκοπό την υφαρπαγή της ιδιοκτησίας του ως μόνη διέξοδο νομιμοποίησης της αυθαίρετης κατεδαφιστέας κατά το ήμισυ ιδιοκτησίας του δεύτερου αντεναγόμενου,

5. Αναφορικά με το τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο ΣΤ (Δικηγόροι) εκτίθεται: ότι ο κατονομαζόμενος δικηγόρος Ρόδου Στέφανος Στεφανίδης, με τον οποίο υφίσταται πλέον αντιδικία που εκκρεμεί σε αστικό και ποινικό δικαστήριο, εκμαίευσε ουσιαστικά απορριπτική απόφαση από τον Κτηματολογικό Δικαστή για τη διόρθωση των εσφαλμένων

εγγραφών, ότι ο κατονομαζόμενος δικηγόρος Ρόδου Ευστράτιος Καρίκης ενεργώντας ως πληρεξούσιος δικηγόρος της τράπεζας Eurobank διενήργησε ψευδή κτηματολογική έρευνα όπου εμφάνισε την ιδιοκτησία του (ΨΗ) βεβαρημένη καίτοι ήταν ελεύθερη βαρών όπως βεβαίωσαν τέσσερις έτεροι δικηγόροι, στερώντας του έτσι την εκταμίευση εγκεκριμένου από την άνω τράπεζα δανείου, ότι η συμπεριφορά των δικηγόρων στόχευε την ιδιοκτησία του, την κοινωνικοοικονομική του καταβολή και τον αποκλεισμό του από τη δικαιοσύνη χάριν αξιοποίησης και νομιμοποίησης της ιδιοκτησίας του δεύτερου αντεναγόμενου, οι δε αντεναγόμενοι ενεργούν αθέατα παρασκηνιακά ως ηθικοί αυτουργοί στις ενέργειες αυτών σε βάρος του.

6. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Ζ (Συμβολαιογράφοι) εκτίθεται: ότι η συμβολαιογράφος Ρόδου Χρυσάνθη Κώτη και συνιδιοκτήτρια της όμορης ιδιοκτησίας προέβη σε πλαστογράφηση της ημερομηνίας σύστασης του με αριθμό 2829/1996 συμβολαίου αγοραπωλησίας και της με αριθμό 3262/1996 δήλωσης φόρου μεταβίβασης καθώς και της αξίας του ακινήτου με συνέπεια να επιβληθεί τεκμήριο στην δικαιοπάροχο του και εξ αυτού να δημιουργηθεί οφειλή στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου και ακολούθως να επιβληθεί κατάσχεση, ότι κατ αυτής άσκησε αριθμό αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου ενώ ηθικοί αυτουργοί των ενέργειών της ήταν οι αντεναγόμενοι, με σκοπό την υφαρπαγή της ιδιοκτησίας του και την νομιμοποίηση της ιδιοκτησίας του δεύτερου αυτών, ότι παρότι είχε συστήσει ήδη μια μονοπρόσωπη ΕΠΕ ήτοι την «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ» με την με αριθμό 16189/31-10-2008 πράξη της συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνας Δενδρινού-Κουτσούκου συνεστήθη η «ΠΥΓΜΗ Μ ΕΠΕ» με αποτέλεσμα την κωλυσιεργία αφού δεν επιτρέπεται σύσταση δεύτερης μονοπρόσωπης εταιρείας κάτι που ο ίδιος αγνοούσε με αποτέλεσμα τη σύσταση εν τέλει της «ΠΥΓΜΗ ΕΠΕ» με την με αριθμό 16228/3-12-2008 πράξη της ίδιας συμβολαιογράφου, ότι η συμβολαιογράφος Ρόδου Αγάπη Καλομοίρη - Χατζηδιάκου κατά την μετατροπή της ΣΠΑΝΟΣ ΕΠΕ σε ΠΥΓΜΗ ΕΠΕ

ανέγνωσε σε αυτόν διαφορετικό συμβόλαιο από αυτό που του έδωσε να υπογράψει με αποτέλεσμα να παρεισφρήσει σε αυτό το γράμμα «Ω» που καταδεικνύει τα 50% παρακρατούμενα ποσοστά για προσθήκη ορόφου στο κτίριο «Β» που φέρουν κατάσχεση υπέρ του ΙΚΑ Ρόδου, ενέργεια που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των αντεναγομένων καθώς, μη έχοντας εισπράξει την οφειλή από τον Ιωάννη Μανουσέλη, το ΙΚΑ Ρόδου στρέφεται κατά του αντενάγοντος, ότι ο σύζυγος της συμβολαιογράφου ήταν ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Ιωάννη Μανουσέλη σε ποινική δίκη κατά την οποία του επιβλήθηκε με την με αριθμό 3651/2002 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου ποινή φυλάκισης τριών ετών με αναστολή για έκδοση ακάλυπτης επιταγής ενώ κρίθηκε αθώος για την αξιόποινη πράξη της απάτης, ότι οι αντεναγόμενοι είναι ηθικοί αυτουργοί αφού με τη συνδρομή του Ιωάννη Μανουσέλη κατάφεραν να υφαρπάξουν την ΚΜ 80Α Γ.Ρ χωρίς να πληρώσουν τίμημα και να μείνει ατιμώρητος ο Ιωάννης Μανουσέλης αφού ακολούθως ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Ρόδου που συμμετείχε στη σύνθεση της άνω δίκης μερίμνησε να μετατραπεί η άνω ποινή σε χρηματική παρά την αντίθετη αμετάκλητη με αριθμό 2222/2005 απόφαση του Αρείου Πάγου,

7. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Η (Τράπεζες) εκτίθεται: ότι, αναίτια, η τότε Ιονική Τράπεζα του αφαίρεσε το καρνέ επιταγών με αποτέλεσμα να βιώσει οικονομική καταστροφή ενόσω προσπαθούσε για πολλοστή φορά να δημιουργήσει μια εμπορική επιχείρηση, γεγονός για το οποίο προέβη στην έβδομη κατά σειρά καταγγελία στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ρόδου σε βάρος των αντεναγόμενων φωτογραφίζοντας το έργο τους, ότι παρότι πληρούσε τις προϋποθέσεις και δεν είχε δυσμενή στοιχεία δεν χρηματοδοτήθηκε από την Τράπεζα Πειραιώς στο κατάστημα της οποίας γνώρισε την πρώτη αντεναγόμενη στις 13-02-2009 οπότε και μετέβη προκειμένου να τύχει χρηματοδότησης, ότι απευθύνθηκε στην ΑΛΦΑ Bank ώστε να διευρύνει τη συνεργασία του όπου του προτάθηκε η εισφορά του οικοδομημένου ισογείου του κτιρίου Γ όπου στεγάζει τις εμπορικές του δραστηριότητες και

πλέον διαμένει, ότι προέβη σε ρύθμιση της οφειλής στη Δ.Ο.Υ. καθ' υπόδειξη της τράπεζας ώστε να λάβει φορολογική ενημερότητα, ότι η τράπεζα κωλυσιεργούσε και στη συνέχεια υπαναχώρησε με αποτέλεσμα να μην μεταβιβάσει το ακίνητο του στην εταιρεία του, να απολέσει τη ρύθμιση, ότι ακολούθως προσέφερε στην τράπεζα την οριζόντια ιδιοκτησία του ΨΗ, ωστόσο καίτοι ο κτηματολογικός έλεγχος που διενεργήθηκε από τον δικηγόρο της Γεώργιο Μαυρομάτη κατέδειξε το ακίνητο ελεύθερο βαρών η συνεργασία δεν ευδοκίμησε εκ μέρους της επικαλούμενη αυτή τη φορά αντιρρήσεις του μηχανικού της Ιορδάνη Παπασταματίου, ότι ακολούθως απευθύνθηκε στην Εμπορική Τράπεζα με την οποία είχε μακρόχρονη συνεργασία την δεκαετία του 80 ωστόσο καίτοι ο κτηματολογικός έλεγχος που διενεργήθηκε από τον δικηγόρο της Μιχαήλ Τεχνίτη κατέδειξε το ακίνητο ελεύθερο βαρών η συνεργασία δεν ευδοκίμησε εκ μέρους της επικαλούμενη αντιρρήσεις του μηχανικού της, ότι ηθικοί αυτουργοί της μη δανειοδότησης που είχε ως επακόλουθο την οικονομική του συρρίκνωση και την αδυναμία πληρωμών των επιχειρήσεων του ήταν οι αντεναγόμενοι.

8. Αναφορικά με τίτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο Θ (Κλοπές) εκτίθεται: ότι ηθικοί αυτουργοί της σε βάρος του κλοπής που συνέβη στις 25-03-2006 είναι οι αντεναγόμενοι, ότι αφαιρέθηκε το δεύτερο αυτοκίνητο που διατηρούσε για τους πωλητές της επιχείρησής του, όχημα το οποίο προηγουμένως του ζητούσε ο Ιωάννης Μανουσέλης πλην όμως ο αντενάγων αρνήθηκε να το δώσει, ότι αφαιρέθηκε ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, σφραγισμένες επιταγές, ότι ο λόγος ήταν η συρρίκνωση των εμπορικών του δραστηριοτήτων και η οικονομική του εξαθλίωση, ότι οι αντεναγόμενοι είναι ηθικοί αυτουργοί και της κλοπής που συνέβη στις 11-02-2020 στην Παστίδα οπότε αφαιρέθηκε έτερος φορητός ηλεκτρονικός υπολογιστής και τσάντα με σημαντικά έγγραφα όπως Δ.Α.Τ., επιταγές, ότι λόγω των κλοπών αυτών υπαναχώρησε από όποια πρόοδο έκανε έως τότε επαγγελματικά και προσωπικά.

9. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο I (Επιβάρυνση Ποινικού Μητρώου) εκτίθεται: ότι κατηγορήθηκε για τα αδικήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και της αποδοχής προϊόντων εγκλήματος και ταλαιπωρήθηκε μέχρι την αθώωση του με την με αριθμό 5432/2013 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Ρόδου, ότι κατηγορήθηκε για το αδίκημα της υπεξαιρεσης του αυτοκινήτου του, που φέρεται να τελέστηκε στις 12-02-2002 πράξη για την οποία αθωώθηκε πέντε έτη αργότερα ενώ εκκρεμεί σε βάρος του η υποβληθείσα από τον δικηγόρο Ρόδου Στέφανο Στεφανίδη έγκληση για το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, ότι ηθικοί αυτουργοί όλων των αναφερόμενων ψευδών κατηγοριών και της μακροχρόνιας ταλαιπωρίας του είναι οι αντεναγόμενοι.

10. Αναφορικά με τιτλοφορούμενο στην ανταγωγή κεφάλαιο IA (Δικαιοσύνη) εκτίθεται: ότι οι αντεναγόμενοι κάνουν ότι θέλουν στο νησί και κανείς δεν τους εμποδίζει, καθώς όλοι απολαμβάνουν προνομίων και οικονομικών ανταλλαγμάτων προκειμένου να παρανομούν προς όφελος των αντεναγόμενων, ότι μετά την προσφυγή του στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις 12-01-2009 οι αντεναγόμενοι θορυβήθηκαν και άσκησαν μεγαλύτερη πίεση στην τοπική δικαιοσύνη που εκ των γεγονότων αποδεικνύεται ότι βρήκαν πρόσφορο έδαφος, ότι με δικονομικές μεθοδεύσεις και όσα διενεργήθηκαν σε δικαστικό επίπεδο προκειμένου να εκπλειστηριαστεί η ιδιοκτησία του με τον με αριθμό 26328/2009 α επαναληπτικό πλειστηριασμό του ΙΚΑ –ΕΤΑΜ του δόθηκε το μήνυμα ότι οι αντεναγόμενοι ελέγχουν το νησί και θα πάρουν την περιουσία του, ότι εξωθήθηκε σε μηνυτήρια αναφορά κατά του Κτηματολογικού Δικαστή η οποία τέθηκε στο αρχείο, ότι ελέγχοντας την τοπική δικαιοσύνη, ο δικηγόρος Στέφανος Στεφανίδης, για λογαριασμό των αντεναγόμενων με παράνομες δικονομικές μεθοδεύσεις κατάφερε να εκδοθεί ερήμην του αντενάγοντος η με αριθμό 53/2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου με την οποία υποχρεώθηκε να του καταβάλει ποσό 10.000 ευρώ, απόφαση της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη

έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης, ότι η συζήτησή της έφεσης αναβλήθηκε προκειμένου να συνεκδικαστεί με αντίθετη έφεση του προαναφερόμενου δικηγόρου, ότι για την εκπροσώπηση του διορίστηκε η δικηγόρος Ρόδου Αικατερίνη Βολονάκη, η οποία ζήτησε την αντικατάστασή της, η οποία και έλαβε χώρα με τον διορισμό της δικηγόρου Ρόδου Μαρίας Κρικοπούλου, ότι ακολούθως η Πρόεδρος Εφετών Δωδεκανήσου ζήτησε από τον αντενάγοντα συμπληρωματικά στοιχεία ώστε να του στερήσει την παροχή νομικής βοήθειας, ότι παρότι τα προσκόμισε με την με αριθμό 18/2018 πράξη της ανακάλεσε τις νομικές βοήθειες απορρίπτοντας τις αιτήσεις του, ότι κατόπιν της με αριθμό 92/2018 προσφυγής του στο Συμβούλιο Εφετών Δωδεκανήσου διορίστηκε η δικηγόρος Ρόδου Αικατερίνη Μαραγκού προκειμένου να τον εκπροσωπήσει ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου κατά τη δικάσιμο της 11-05-2018 οπότε συζητήθηκαν τρεις εφέσεις και αναμένεται η έκδοση απόφασης, ότι στις 18-07-2018 ενεχείρισε έγκληση κατά της Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου για την οποία σχηματίστηκε ποινική δικογραφία, ότι κατέθεσε σειρά αιτήσεων παροχής νομικής βοήθειας στο Πρωτοδικείο Ρόδου προκειμένου να ασκήσει αγωγές κατά των Ιωάννη Μανουσέλη, Αχμέτ Καπακλή, Ευστράτιου Καρίκη οι οποίες όλες απορρίφθηκαν ωσάν επρόκειτο να κινηθεί κατά των συμφερόντων των αντεναγόμενων, ότι ανάλογα αντιμετωπίστηκε και από τις Ειρηνοδίκες Ρόδου Φωτεινής Σκούφου, Σωτηρίας Χαλμούκου κατά των οποίων κατέθεσε εγκλήσεις στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ρόδου οι οποίες αρχειοθετήθηκαν κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ, όπως και κατά της Πρωτοδίκου Αντωνίας-Μαρίας Σκόκου, ότι άσκησε ένδικα μέσα όπως αναστολή εκτέλεσης των καταδιωκτικών σε βάρος του μέτρων του ΚΕΑΟ για προσωπικές οφειλές του στον ΟΑΕΕ στα Διοικητικά Δικαστήρια, οι οποίες απορρίφθηκαν, ότι οι αντεναγόμενοι επιδιώκουν να τον φυλακίσουν και προς τούτο επιστρατεύονται οι πάντες για να παρανομήσουν, ότι η Αντιεισαγγελέας Πρωτοδικών Ρόδου Μαρία Αγγελούδη με αρκετές παρόμοιες αποφάσεις κρίνοντας ότι δε συντρέχει περίπτωση δικαστικής

διερεύνησης καθώς δεν προκύπτει η τέλεση πανικού αδικήματος προστατεύει τους εγκληματίες και δη την Μαφία της Ρόδου, τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής, τους αντεναγόμενους τουλάχιστον όσο υπηρετούσε στην Ρόδο, ότι οι αντεναγόμενοι είναι ηθικοί αυτουργοί όλων των σε βάρος του ενεργειών με σκοπό την οικονομική του εξαθλίωση, τον αποκλεισμό του από τη δικαιοσύνη και την προστασία των ιδίων από αυτήν με απώτερο σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας του, ότι είναι ηθικοί αυτουργοί της παρατυπίας και παρανομίας στους κόλπους της δικαιοσύνης με κυριαρχη πρόθεση τους να επιδείξουν την επιβολή τους σε αυτήν.

Γίνεται συνεπώς φανερό ότι με όλα τα ανωτέρω ο αντενάγων ιστορεί πράξεις τρίτων φερόμενων αυτουργών-μη διαδίκων και στη συνέχεια επιχειρεί να συνδέσει τα πρόσωπα των αντεναγομένων-εναγόντων με τις προπεριγραφόμενες αλλότριες ως προς τους τελευταίους πράξεις προσδίδοντας τους τον χαρακτηρισμό των ηθικών αυτουργών. Πλην όμως για να στοιχειοθετηθεί από αντικειμενικής απόψεως η ιδιότητα της ηθικής αυτουργίας ως ποινικά αξιόποινη συμπεριφορά και κατά νομική και λογική αναγκαιότητα ως πραγματικό του κανόνα δικαίου παράνομης και υπαίτιας ήτοι αδικοπρακτικής συμπεριφοράς, θα έπρεπε στην ανταγωγή να είχαν εκτεθεί περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία οι αντεναγόμενοι προκάλεσαν την απόφαση στα πρόσωπα που αναφέρονται στην ανταγωγή να τελέσουν σε βάρος του αντενάγοντος τις άδικες πράξεις που επικαλείται ότι τέλεσαν. Τέτοιο τρόπο ή μέσο πρόκλησης της ανωτέρω απόφασης που έπρεπε να είχαν εκτεθεί στην ανταγωγή και δεν εκτέθηκαν αποτελούν οι συμβουλές, η υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, οι παραινέσεις, προτροπές (παρακίνηση, παρόρμηση, ενθάρρυνση), η πειθώ, φορτικότητα, πίεση, απειλή, η εκμετάλλευση οποιασδήποτε πλάνης, πραγματικής ή νομικής ή περί τα παραγωγικά αίτια της βιούλησης, με τη διέγερση μίσους κατά του θύματος, με την εκμετάλλευση της επιβολής στο φυσικό αυτουργό λόγω

υπηρεσιακής ή άλλης εξάρτησης ή της επιρροής λόγω της ιδιότητας και της θέσης ή και της σχέσης του με τον φυσικό αυτουργό (ΑΠ 354/2021, ΑΠ 1889/2019). Κατ' άλλη διατύπωση, δεν αναφέρεται στην ανταγωγή ποιες είναι οι παράνομες πράξεις στις οποίες προέβησαν οι αντεναγόμενοι, ήτοι με ποιες συγκεκριμένες πράξεις κατέπεισαν τα αντεναγόμενα στην αγωγή τρίτα πρόσωπα (δικηγόρους, τράπεζες, αναφερόμενα στην αγωγή τρίτα πρόσωπα (δικηγόρους, τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες, ΙΚΑ-ΕΦΚΑ, Δ.Ο.Υ., Κτηματολόγιο Ρόδου, συμβολαιογράφους) να τελέσουν σε βάρος του αντενάγοντος τις, κατά τους ισχυρισμούς του, παράνομες και υπαίτιες πράξεις και με ποιό τρόπο ενδεχόμενες ενέργειες τους, που ουδόλως εξειδικεύονται στην ανταγωγή, συνδέονται αιτιωδώς με την περιουσιακή ζημία και την ηθική βλάβη που επικαλείται ότι υπέστη, ποιος είναι δηλαδή ο αιτιώδης σύνδεσμος των άδικων, κατά τους ισχυρισμούς του, πράξεων με την προσβολή της προσωπικότητάς του και με την εντεύθεν περιουσιακή και ηθική του βλάβη. Η υπόθεση, απλώς και μόνο από τον αντενάγοντα, ότι πίσω από κάθε βλαπτική για τον ίδιο και την περιουσία του ενέργεια τρίτων προσώπων, φυσικών ή νομικών, βρίσκονται οι αντεναγόμενοι, οι οποίοι επιθυμούν να βλάψουν τον ίδιο και την περιουσία του, δεν βρίσκει κανένα νομικό έρεισμα, αλλά στηρίζεται στην υποθετική και πέραν της κοινής λογικής βάση, ότι επειδή ο δεύτερος αντεναγόμενος είναι ιδιοκτήτης ακινήτου κειμένου σε οικόπεδο όμορο με εκείνο, ιδιοκτησίας του αντενάγοντος, επιθυμούν, αμφότεροι οι αντεναγόμενοι, να τον βλάψουν παντοιοτρόπως. Η δε γενικόλογη αναφορά εκ μέρους του αντενάγοντος, ότι οι αντεναγόμενοι είναι «ηθικοί αυτουργοί» σωρείας πράξεων τρίτων (μη διαδίκων) προσώπων, με γενικούς και αόριστους ισχυρισμούς, δίχως να εξειδικεύεται στην ανταγωγή α) με ποιες ακριβώς πράξεις τους οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τα τρίτα αυτά πρόσωπα ώστε να προβούν σε ορισμένες ενέργειες και αν αυτές οι ενέργειες ήταν παράνομες, β) με ποιόν, συγκεκριμένο και όχι υποθετικά αναφερόμενο, τρόπο οι αντεναγόμενοι συνδέονται με τα αναφερόμενα στην αγωγή περιστατικά, δηλαδή για παράδειγμα πώς συνδέονται με τους πλειστηριασμούς που

διενεργήθηκαν σε βάρος του από το ΙΚΑ, με τα πρόστιμα τα οποία επιβλήθηκαν στην δικαιοπάροχό του Ελένη Καρόφτη από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου, με την αντιδικία του με τη συμβολαιογράφο Χρυσάνθη Κώτη, γ) με ποιό τρόπο το Κτηματολόγιο Ρόδου λειτουργεί για λογαριασμό των αντεναγομένων με σκοπό υφαρπαγής της περιουσίας του αντενάγοντος, δ) με ποιό τρόπο οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τους αναφερόμενους στην ανταγωγή δικηγόρους να προβούν σε συγκεκριμένες ενέργειες σε βάρος της περιουσίας του, ε) με ποιο τρόπο οι αντεναγόμενοι κατέπεισαν τους υπαλλήλους διαφόρων τραπεζών με στόχο να μην δανειοδοτηθεί, στ) με ποιόν τρόπο οι αντεναγόμενοι είναι κατά τους ισχυρισμούς του «ηθικοί αυτουργοί κάθε παρανομίας που έχει διενεργηθεί ...στους κόλπους της Δικαιοσύνης, με κυριαρχη πρόθεσή τους να επιδείξουν την επιβολή τους επ' αυτής και ζ) πώς οι ενέργειες αυτές συνδέονται αιτιωδώς με την επικαλούμενη ζημία του αντενάγοντος, την καθιστά νομικά αβάσιμη αφού δεν εκτίθενται τα απαιτούμενα στοιχεία του πραγματικού των διατάξεων, στις οποίες επιχειρείται να θεμελιωθεί και ειδικότερα δεν εκτίθενται τόσο η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των αντεναγομένων, που δεν είναι οι ίδιοι φυσικοί αυτουργοί των πράγματι εκτιθέμενων παράνομων, κατά τους ισχυρισμούς του, πράξεων, αλλά ηθικοί αυτουργοί, των οποίων η διακριτή από εκείνη των φυσικών αυτουργών παράνομη συμπεριφορά ουδόλως εκτίθεται όσο και ο πρόσφορος αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της άδικης συμπεριφοράς τους και της επικαλούμενης από τον αντενάγοντα περιουσιακής και μη περιουσιακής ζημίας του. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κρίνοντας ομοίως την ανταγωγή ως νομικά αβάσιμη, αν και με μέρει διαφορετικές αιτιολογίες, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο. Συνεπώς όλα όσα αντίθετα ο εκκαλών υποστηρίζει με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Κατά το άρθρο 236 ΚΠολΔ: «ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει με την υποβολή ερωτήσεων ή με άλλο τρόπο να εκφράζονται σαφώς για όλα τα πραγματικά γεγονότα τα πρόσωπα που

μετέχουν στη συζήτηση, να υποβάλλουν τις αναγκαίες προτάσεις και αιτήσεις και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλομένων ισχυρισμών). Η διάταξη αυτή καθιερώνει καθήκον του δικαστή προς παροχή επικουρίας στους διαδίκους ως προς τα επισημαινόμενα σ' αυτήν ζητήματα και αποτελεί το αναγκαίο αντίβαρο του ισχύοντος (άρθρο 106 ΚΠολΔ) συζητητικού συστήματος. Το καθήκον αυτό είναι καθήκον διευκρινήσεως (διασαφήσεως) των ισχυρισμών των διαδίκων και κατατείνει στη διακρίβωση της αλήθειας των κατά την εξέταση της υποθέσεως, από τη διάταξη αυτή ωστόσο, δεν γεννιέται υποχρέωση του δικαστηρίου να θεραπεύσει την αοριστία της αγωγής με υποδείξεις προς τον ενδιαφερόμενο διάδικο και μάλιστα σε βάρος του εναγομένου, ο οποίος ευλόγως δεν γνωρίζει μέχρι τη συζήτηση της αόριστης αγωγής για ποιο αντικείμενο δικάζεται. Συνεπώς, οφείλει μεν ο δικαστής να επικουρεί τους διαδίκους ως προς τη διασάφηση ή συμπλήρωση των ισχυρισμών τους, αλλά όχι μέχρι του σημείου ώστε να υποδεικνύει αυτός τον τρόπο κατά τον οποίο θα έπρεπε να εμφανισθεί η διαφορά προς λύση, διότι τέτοια υπόδειξη αντιβαίνει ευθέως προς την ουδέτερη θέση αυτού ως τρίτου και αμερόληπτου κριτή. Η δε παράλειψη του δικάζοντος δικαστή να υλοποιήσει την, κατά των ανωτέρω διάταξη, επιταγή, ήτοι να ασκήσει το καθοδηγητικό του καθήκον ως προς την παραδεκτή προβολή σχετικών ισχυρισμών (ΑΠ 127/2016), είναι αναιρετικώς ανέλεγκτη (ΑΠ 752/2018, ΑΠ 1279/2017, ΑΠ 636/2017, Εφθεσ 2096/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου έφεσης ο εκκαλών αιτιάται το πρωτοβάθμιο δικαστήριο για το λόγο ότι παραβίασε τη διάταξη του άρθρου 236 του ΚΠολΔ, η οποία δημιουργεί υποχρέωση στο δικαστή να ζητεί διασαφηνίσεις επί των ισχυρισμών των διαδίκων υποστηρίζοντας ότι εσφαλμένα απέρριψε την ανταγωγή ως αόριστη χωρίς να καλέσει τους αντενάγοντες να παράσχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των ισχυρισμών τους. Πλην όμως η υποχρέωση του δικαστή να επικουρεί

τους διαδίκους ως προς τη διασάφηση ή συμπλήρωση των ισχυρισμών τους, δεν φτάνει έως του σημείου να θεραπεύσει την αοριστία της ανταγωγής με υποδείξεις προς τον ενδιαφερόμενο διάδικο και μάλιστα σε βάρος των αντεναγομένων. Επομένως ο πρώτος λόγος έφεσης κατά το δεύτερο σκέλος αυτού πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Και αυτό πέραν του ότι εφόσον η ανταγωγή έχει απορριφτεί ως νομικά α βάσιμη και όχι ως αόριστη ο ανωτέρω λόγος στηρίζεται και επί εσφαλμένης προϋπόθεσης.

δεν αναφέρει το ονοματεπώνυμο του μάρτυρα, την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα που θα δοθεί, και δ) όταν παραβιάζεται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 421 ΚΠολΔ. Τέτοια όμως παράβαση δεν επικαλέστηκε ο εκκαλών. Επιπλέον στο άρθρο 424 εδ β ΚΠολΔ ορίζεται ότι «Ένορκη βεβαίωση κατά παράβαση των λοιπών διατάξεων λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν συντρέχει δικονομική βλάβη του αντιδίκου.» Τέτοια όμως δικονομική βλάβη που να έχει προκληθεί στον εκκαλούντα από την μη τήρηση της διάταξης 409 παρ.1 εδ β του ΚΠολΔ αναφορικά με την προφορικότητα της κατάθεσης του μάρτυρα δεν επικαλείται ο εκκαλών και σε κάθε περίπτωση δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξε. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με το να κρίνει ότι δεν επιφέρει την ακυρότητα της ένορκης βεβαίωσης ούτε την καθιστά ανυπόστατη, ορθά κατ' αποτέλεσμα, αν και με ελλιπή αιτιολογία που αντικαθίσταται με αυτή της παρούσας, απέρριψε την ένδικη ένσταση απαραδέκτου λήψης υπόψη ένορκης βεβαίωσης. Πρέπει συνεπώς ο δεύτερος λόγος έφεσης που υποστηρίζει τα αντίθετα να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Από την επανεκτίμηση της με αριθμ. 1436/11-2-2020 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον της συμβολαιογράφου Ρόδου Γεωργίας Ροδίτη του μάρτυρα απόδειξης των εναγόντων Βασίλειου Αφαντενού του Τσαμπίκου, η οποία λήφθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα κατόπιν κλήτευσης των εναγομένων (βλ. τις υπ' αριθμ. 1320/14-1-2020 και 1317/14-1-2020 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ρόδου Χρυσόστομου Κόκκαλη), που λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο τούτο αφού η επικαλούμενη παραβίαση της προφορικότητας της μαρτυρικής κατάθεσης δεν απειλείται από τον νόμο με ποινή ακυρότητας ούτε καθιστά την ένορκη βεβαίωση ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο, ούτε ο εκκαλών επικαλείται δικονομική βλάβη από την λήψη υπόψη αυτής, όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία και πάλι οι διάδικοι προσκομίζουν νομίμως με επίκληση, λαμβανόμενα υπόψη είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για τη συναγωγή δικαστικών

τεκμηρίων, για μερικά από τα οποία γίνεται αναφορά παρακάτω, δίχως, όμως, να παραλειφθεί κανένα για την διάγνωση της παρούσας διαφοράς (ΑΠ 277/2020, ΑΠ 386/2015 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι είναι ιδιοκτήτες όμορων ακινήτων που βρίσκονται στην περιοχή «Ασγούρου» της Ρόδου. Ειδικότερα ο εφεσίβλητος-δεύτερος των εναγόντων με το με αριθμό 3083/26-06-1998 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη κατέστη αποκλειστικός κύριος των μελλοντικών οριζόντιων ιδιοκτησιών βιοτεχνικού χώρου με στοιχεία πίνακα «A6, A4, A5». Επιπλέον με το με αριθμό 3117/11-08-1998 συμβόλαιο της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου Ρόδου κατέστη αποκλειστικός κύριος των μελλοντικών οριζόντιων ιδιοκτησιών με στοιχεία πίνακα «I4, I5, A2, A3, B1, B2, B3, B4 και B5». Οι παραπάνω αποτελούν οριζόντιες ιδιοκτησίες, που συστάθηκαν δυνάμει της υπ' αριθμό 19475/11-11-1997 πράξης σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας του τέως συμβολαιογράφου Ρόδου Κωνσταντίνου Τζεδάκη, όπως τροποποιήθηκε με την με αριθμό 3116/11-08-1998 πράξης της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη, οικοδομής που ανεγέρθηκε επί ακινήτου με κτηματολογικά στοιχεία: Τόμος 58 Γαιών Ρόδου, φύλλο 89, μερίδα 80Α, φάκελος 4510. Για την μερίδα αυτή (Κ.Μ. 80Α Γαιών Ρόδου), είχε εκδοθεί στο όνομα του Ιωάννη Μανουσέλη, απώτερου δικαιοπαρόχου του δεύτερου των εναγόντων, η υπ' αριθμ. 246/24-06-1998 οικοδομική άδεια για την ανέγερση βιοτεχνικού κέντρου. Είχε προηγηθεί η με αριθμό TY2267/01-04-1997 απόφαση του Νομάρχη Δωδεκανήσου που χαρακτήριζε την περιοχή στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η κτηματολογική μερίδα 80Α Γαιών Ρόδου ως κατοικημένη περιοχή και καθορίστηκε η οικοδομική απόσταση από την εθνική οδό στα 30 μέτρα. Στη συνέχεια με την με αριθμό TY6903/29-05-1998 απόφαση του Νομάρχη Δωδεκανήσου ακολούθησε η έγκριση της

κυκλοφοριακής σύνδεσης του οικοπέδου, όπως και λοιπών ακινήτων της περιοχής με την Εθνική Οδό Ρόδου – Λίνδου, προκειμένου να είναι δυνατή η έκδοση οικοδομικής άδειας σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ.4 του ΒΔ 465/1970, όπως και συνέβη. Η πρώτη των εναγόντων και ήδη αποβιώσασα ήταν μητέρα του δεύτερου των εναγόντων και χήρα του Φραγκίσκου Μαντζόν. Ο εκκαλών κύριος της κτηματολογικής μερίδας 84 Γαιών Ρόδου, που συνορεύει μεταξύ άλλων και με το ακίνητο του εφεσίβλητου-δεύτερου των εναγόντων με επανειλημμένες καταγγελίες προς την Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου, ζητούσε την διενέργεια αυτοψίας και την κατεδάφιση της ήδη υφιστάμενης στην μερίδα 80Α οικοδομής υποστηρίζοντας ότι η υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομική άδεια εκδόθηκε παράνομα. Σε απάντηση των καταγγελιών του αναφορικά με την νομιμότητα έκδοσης της ανωτέρω οικοδομικής άδειας η Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου του απέστειλε τα υπ' αριθμ. πρωτ. 7978-7634-6506/21-11-2012, 8506/22-2-2013, 2440/27-5-2013, 2561/27-5-2013, 3647/21-6-2013, 5170/22-8-2013, 6164- 6310/25-9-2013, 2208/8-5-2014, 2389/9-7-2015 και 6010/17-12-2015 έγγραφα αναφέρει ότι δεν υφίσταται λόγος ακύρωσης της ανωτέρω υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομικής άδειας, ότι η απόσταση του κτιρίου που έχει ανεγερθεί στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου από την Εθνική Οδό είναι νόμιμη, ότι δεν έχει γίνει υπέρβαση του ορίου κάλυψης και ότι ο υφιστάμενος σκελετός του κτιρίου δεν είναι αυθαίρετος και κατεδαφιστέος. Επεσήμανε όμως ότι η άδεια δεν βρίσκεται σε ισχύ και δεν δύναται να ανανεωθεί εφόσον οι συνιδιοκτήτες δεν προβούν σε υποβολή εγκεκριμένης μελέτης κυκλοφοριακής σύνδεσης. Μέχρι σήμερα δε η άνω άδεια δεν αναθεωρήθηκε και δεν έχουν ανεγερθεί οι μελλοντικές οριζόντιες ιδιοκτησίες που ο εφεσίβλητος απέκτησε με τα ανωτέρω συμβόλαια. Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι ο εκκαλών, εφοδιασμένος με το με αριθμό 3962/11-02-2002 συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη με το οποίο του παρασχέθηκε η πληρεξουσιότητα και

το δικαίωμα από την δικαιοπάροχο του Ελένη Καρόφτη, ιδιοκτήτρια των οριζοντίων ιδιοκτησιών ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2, ΓΒΔ δυνάμει του με αριθμ. 3111/28-07-1998 συμβολαίου πώλησης οριζοντίων ιδιοκτησιών (μελλοντικών βιοτεχνικών χώρων) της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου Ρόδου, να μεταβιβάσει σε τρίτο ή και στον ίδιο διά αυτοσυμβάσεως τις άνω οριζόντιες ιδιοκτησίες, και ενεργώντας είτε στο όνομα του και είτε ως πληρεξούσιος της εντολέως του, προέβη στις ακόλουθες ενέργειες: Α) Κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την υπ' αριθμ. 181118/31-05-2016 προσφυγή, στο όνομα και για λογαριασμό της δικαιοπαρόχου του, κατά της ταμειακής βεβαιώσης που εκδόθηκε σε βάρος της τελευταίας από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου. Στην προσφυγή αυτή που ο ίδιος συνέταξε και συνυπέγραψαν αμφότεροι συμπεριλήφθησαν ισχυρισμοί και χαρακτηρισμοί για τους ενάγοντες, τους οποίους και κατονομάζουν ως υπεύθυνους για την επιβολή του προστίμου σε βάρος της Ελένης Καρόφτη: Συγκεκριμένα στην εν λόγω προσφυγή αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι «η υπ' αριθμ. 246/1998 οικοδομική άδεια αιτήθηκε δια του ΧΟΠ 5646/18-10-1996 πρωτοκόλλου της Πολεοδομίας Ρόδου από έναν Έλληνα τον Ιωάννη Μανουσέλη και χορηγήθηκε σε αυτόν για να μεταβιβαστεί αναθεωρημένη σε έναν Οθωμανό τον Καπακλή Αχμέτ και να καταλήξει αναθεωρημένη σε έναν γόνο Ιταλού κατακτητή, τον Μαντζόν Ανδρέα του Φραγκίσκου με εμφανή και από τον πλέον αδαή την γραφολογική δυσαρμονία και το αδιευκρίνιστο των ημερολογιακών αναθεωρήσεων για αμφότερες τις αναθεωρήσεις-μεταβιβάσεις κάτι που δηλώνει ανυπαρξία αιτήσεων προς την υπηρεσία για να εκδοθούν», ότι το κτίριο που έχει ανεγερθεί στο ακίνητο με αριθμό κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου είναι «αυθαίρετο και κατεδαφιστέο» ότι «είναι εμφανής η παράνομη θέση του κτιρίου...ότι δεν έχει την ενδεδειγμένη απόσταση ούτε από την εθνική οδό ούτε από τους πλησιέστερους φανούς σηματοδότησης, ότι το τοπογραφικό σκαρίφημα της άδειας έχει εμφανώς παραποιηθεί για να μην είναι εμφανής η ελλιπής απόσταση», ότι «η αδελφή του εφεσίβλητου διετέλεσε προϊσταμένη της Πολεοδομίας

Ρόδου ότι ο υπάλληλος που χειρίζεται την υπόθεση στην πολεοδομία ενίστε παραλαμβάνει υπογράφοντας για λογαριασμό του (εφεσίβλητου) τα έγγραφα που απευθύνονται από την υπηρεσία σε εκείνον...», ότι ο Μανουσέλης Ιωάννης είναι «αποδεδειγμένα και επί μακράν υποχείριο της οικογένειας Μαντζόνι» και ότι «η Πολεοδομία είναι σημαίνουσα επιχείρηση στην υπηρεσία της μοναδικής εναπομείνασας από τους Ιταλούς Κατακτητές οικογένειας Μαντζόν στην Ρόδο», ότι οι ενάγοντες είναι «Ιταλοί κατακτητές» και «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», ότι «ψευθοδεύτηκε η φωτογραφική απόφαση του Νομάρχη Παρασκευά Γιάννη για το χαρακτηρισμό ως κατοικημένης της περιοχής εν μέσω της οποίας ευρίσκεται η μερίδα 80Α γιαών Ρόδου, όπου το παράνομο κτίριο με την παράνομη άδεια προκειμένου με την ίδια απόφαση να καθοριστεί τμήμα της Ε.Ο έμπροσθεν του κτιρίου η οικοδομική γραμμή 30 μέτρα από τον άξονα της Ε.Ο...» Ότι «στις 29-05-1998 με βάση την άνω αποφασίστηκε η έγκριση κοινής προσωρινής κυκλοφοριακής σύνδεσης στο όνομα ενός ψευδομάρτυρα οθωμανού ...υποχείριου επί μακράν της οικογένειας Μαντζόν τον Καπακλή Αχμέτ ... Ότι μοναδικός σκοπός της έγκρισης στα χαρτιά και μόνο προσωρινά αφού μεταγενέστερα ανακλήθηκε, ήταν να εκδοθεί η άδεια στο όνομα του άνω υποχείριου της οικογένειας, να μεταβιβαστεί αδιευκρίνιστα στο άλλο υποχείριο και να καταλήξει στον κανακάρη των καταλοίπων της ιταλικής κατοχής», ότι η οικογένεια Μαντζόν μεθόδευε «την υφαρπαγή της περιουσίας του με παράνομους και καταχρηστικούς πλειστηριασμούς της άλλης ιδιωτικής επιχείρησης της οικογένειας Μαντζόν, του ΙΚΑ Ρόδου», ότι «ο Μαντζόν Ανδρέας υφαρπάζει περιουσίες μαζί με τον Μανουσέλη Ιωάννη, ότι υπάρχουν μακροχρόνιες δικαστικές αντιδικίες μεταξύ των ιδιοκτητών όχι με τον Μαντζόν Ανδρέα στον οποίο καταλήγουν σε βάθος χρόνου οι περιουσίες, ότι ο Μανουσέλης με χρησικήσιες από Οθωμανούς οικοδομεί καταστρέφοντας οικονομικά, κοινωνικά Έλληνες εργολάβους που οικοδόμησαν την περιοχή και οι περιουσίες περιέρχονται σε έναν γόνο Ιταλού κατακτητή και τους Οθωμανούς και πάλι με κυριαρχο τον

Καπακλή, ότι είναι ένα σενάριο επαναλαμβανόμενο σε πολλές ιδιωτικές και δημόσιες ιδιοκτησίες σε βάθος χρόνου με τις αρχές και τους θεσμούς θεατές», ότι η οικογένεια Μαντζόν προσπαθεί να υφαρπάξει την περιουσία του ίδιου «προκειμένου να νομιμοποιήσουν την δική τους περιουσία, καθώς το κτίριο τους βρίσκει μοναδική διέξοδο νομιμοποίησής του την υφαρπαγή των όμορων ιδιοκτησιών του κυρίου Σπανού... στο οποίο έχει επιβληθεί η παράνομη ...αναγκαστική κατάσχεση της Δ.Ο.Υ. Ρόδου», ότι υφίσταται οικονομικό πόλεμο που του ασκούν τα «κατάλοιπα της Ιταλικής Κατοχής», ότι εν ολίγοις οι ενάγοντες ευθύνονται για την επιβολή προστίμου από την Δ.Ο.Υ. Ρόδου στην δεύτερη εναγόμενη και για την συνακόλουθη κατάσχεση του ακινήτου της, ότι «τούτη η επιδίωξη αναδύει το ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος που τρέφουν τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής προς τους Έλληνες και δη τους Ροδίτες επιπρόσθετα και ειδικότερα την με υπερβάλλοντα ζηλομανία που επιδεικνύουν προς αυτόν προκειμένου να τον καταστρέψουν κοινωνικοοικονομικά για πολλοστή φορά. Το ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος τους τους έχει προκαλέσει ανήκεστο βλάβη τύφλωσης» ότι «τα κατακάθια της κοινωνίας Μανουσέλης Ιωάννης, Καπακλής Αχμέτ, Κώπη Χρυσάνθη και το κατάλοιπο της Ιταλικής κατοχής Μαντζόν Ανδρέας έχουν επίγνωση της ΧΟΠ 5646/1996 αίτησης ότι η οικοδομική άδεια δεν μπορεί να εκδοθεί και μεθοδεύουν την παράνομη παγίδευσή του στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου», ότι από τον ΤΕΙΡΕΣΙΑ προκύπτει ότι «ο θεατός και αθέατος μακροχρόνιος κοινωνικοοικονομικός πόλεμος που του ασκούν τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής με τα εντεταλμένα υποχειριά τους, φθείροντάς με ψεύδη και στημένα σκηνικά, εκτραχύνθηκαν αμέσως μετά την λήξη της υποτιθέμενης ισχύος της οικοδομικής άδειας 246/1998 την 24-6-2006 και μετατράπηκαν σε ευθείες βιαιοπραγίες, κλεψιές, προπηλακισμούς, δολιοφθορές και απόπειρες κατά της σωματικής ακεραιότητας και της ίδιας της ζωής του» ότι ακόμη «τα κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής η οικογένεια Μαντζόν, με τον εντεταλμένο τους...τον διευθυντή του ΙΚΑ Ρόδου Παπαντωνίου Ιωάννη προέβησαν σε

πλειστηριασμό της περιουσίας του με δύο κατασχέσεις όπως προκύπτει από το πρόγραμμα πλειστηριασμού». Επιπροσθέτως ο εκκαλών ισχυρίστηκε για την οικογένεια Μαντζόν ότι προσπαθούν να τον «υποτάξουν» και να τον κάνουν υποχείριο χειραγωγώντας τον οικονομικά. Ότι «το νησί είναι απόλυτα χειραγωγούμενο από την ...δωσίλογη οικογένεια Μαντζόν». Στην δε πρώτη των εναγόντων αναφέρεται ως «ένα πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, σε ένα υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, ποτισμένο μέχρι το μεδούλι με ακατάσβεστο και αβυσαλέο μίσος» και «πι θα μπορούσε να κάνει κανείς σε αυτό το πράμα». Ότι «η μαμά Μαντζόν κάθεται στον θρόνο της και απλά δίνει εντολές που μεταφράζονται σε αιώνια καταδίκη όσων δεν υποκλίνονται και δεν ενστερνίζονται τις αρχές της, για να καθίστανται υποχείριά της» και «η μαμά Μαντζόν είναι μια σύγχρονη υπέργηρα Κλεοπάτρα, δωσίλογη κλέφτρα και όχι μόνον. Ήταν παραδουλεύτρα των Ιταλών κατακτητών», «Έγινε δωσίλογη, παντρεύτηκε έναν εργολάβο δημοσίων έργων από τους Ιταλούς κατακτητές και οι κάτοικοι του νησιού προφανώς δεν της το συγχώρησαν. Γαλουχήθηκε ανάμεσα σε εκείνους που διαφέντευαν το νησί και διοικώντας τυραννικά και ενστερνίστηκε τις μεθόδους με τις οποίες εξαντλούσαν, ήλεγχαν και διοικούσαν Έλληνες και Οθωμανούς του νησιού», «Διακατέχεται από την αισθηση ότι όλα και όλοι της ανήκουμε και μπορεί να χειρίζεται τις ζωές μας και τις τύχες μας. Διακατέχεται από την αισθηση ότι το νησί είναι ιδιοκτησία της και οι δημόσιες επιχειρήσεις δικές της». Ακόμη αναφέρει «η μαμά Μαντζόν δωσίλογη ήταν, δωσίλογη παραμένει και δωσίλογη θα πεθάνει. Κλέφτρα ήταν, κλέφτρα παραμένει και κλέφτρα θα πεθάνει», «είναι υπέρμετρα ανάλγητη. Δεν έχει αφήσει Ροδίτη για Ροδίτη που να μην τον έχει ευτελίσει και ταπεινώσει» ότι ακόμη «τα θεμέλια του κύρους και της αξιοπιστίας της ελληνικής δικαιοσύνης...σείονται από 11 νταβατζήδες, οι ισχυρότερος όλων των οποίων είναι μια υπέργηρη σύγχρονη Κλεοπάτρα, μαμά Μαντζόν. Μάλιστα φιλοδοξεί να επαναφέρει το νησί στην επί Ιταλικής Κατοχή περίοδο και τυπικά, καθώς ουσιαστικά το έχει πράξει,

εκτελώντας το έργο των Ιταλών τυράννων και κατακτητών». Β) Στην από 9-12-2016 αίτηση που απευθύνεται στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου και κοινοποιείται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στον Υπουργό Οικονομικών, που υπέγραψε ο εκκαλών ως πληρεξούσιος στο όνομα και για λογαριασμό της δεύτερης εναγόμενης, αναφερόμενος στους ενάγοντες ισχυρίζεται ότι «υπόκειμαι σε όσα μερικώς αναφέρω στην άνω προσφυγή προκειμένου να υφαρπάξουν την περιουσία μου για να νομιμοποιήσουν την παράνομη δική τους, ισχυρά ανθελληνικά συμφέροντα που λυμαίνονται δεκαετίες το νησί μας και έχουν οδηγήσει σε όσα σήμερα βιώνουμε», ότι ακόμη ο ίδιος ο εκκαλών έχει περιέλθει σε έναν αέναο δικαστικό αγώνα ώστε να απαλλαχθεί «από την παράνομη κατάσχεση που μερίμνησε να επιβληθεί ένα άρρωστο πανούργο μυαλό που κατοικεί με μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας και με κρατάει αιχμάλωτο, όπως κρατάει ολόκληρο το νησί και παιδεύει και απομυζεί τους κατοίκους του». Ότι η Δ.Ο.Υ. Ρόδου γίνεται «ηθικός αυτουργός μιας κλοπής που επιχειρείται διαχρονικά από μια κλέφτρα την Αλεξάνδρα Μαντζόν», ότι η «παρανόμως δημιουργημένη οφειλή» της δικαιοπαρόχου του προς τη Δ.Ο.Υ. Ρόδου «διαχρονικά εξυπηρετεί την υφαρπαγή της περιουσίας» του «από τον κανακάρη της Αλεξάνδρας Μαντζόν, τον Μαντζόν Ανδρέα» και ότι «πολύ και πολλοί ευεργετήθηκαν για να παρανομήσουν εις βάρος μου και να προσφέρουν εκδούλευση στην κλέφτρα μαμά Μαντζόν». Γ) Στην από 25-05-2017 επιστολή -έγγραφο με τίτλο «Έντονη διαμαρτυρία (Μετά επικλήσεως αιδώς)» του εκκαλούντος ως πληρεξουσίου της δικαιοπαρόχου του με αναγραφόμενο θέμα «Εύρεση αρμοδίου για την τακτοποίηση παρανόμως δημιουργημένης μη υπάρχουσας οφειλής», που απευθύνεται σε δέκα πρόσωπα ήτοι στον Διοικητή της ΑΑΔΕ, τον Υπουργό Οικονομικών, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, την Εισαγγελέα Αρείου Πάγου, τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, την Πρόεδρο του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, τον Εισαγγελέα Εφετών Σύρου, την Εισαγγελέα Πρωτοδικών

Ρόδου και τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου κοινοποιείται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό, και τίθεται υπόψη της πρώτης των εναγόντων την οποία αποκαλεί ως «*11ο Νταβατζή*», αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: ότι η οφειλή που δημιουργήθηκε στην Δ.Ο.Υ Ρόδου έχει «*σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας*» του από «*ιμια υπέργηρη δωσίλογη και κλέφτρα, προκειμένου να νομιμοποιήσει την παράνομη περιουσία του κανακάρη της, την Αλεξάνδρα Μαντζόνι*», χαρακτηρίζει τα μέλη της οικογένειας Μαντζόν «*κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής*» για λογαριασμό των οποίων ο κατονομαζόμενος δικηγόρος Ρόδου ελέγχει τη δικαιοσύνη, ενώ αναφερόμενος στην πρώτη ενάγουσα την αποκαλεί «*δωσίλογη και κλέφτρα μαμά Μαντζόνι*» η οποία «*διαφεντεύει το νησί και απομυζεί τους κατοίκους του*», «*χειρίζεται χειραγωγεί διαχρονικά κατά πως θέλει την Ελληνική Πολιτεία*», η δε ιδιοκτησία του εφεσίβλητου αναφέρεται ως «*πτο παράνομο κτίσμα του κανακάρη*» της πρώτης ενάγουσας. Επίσης, στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι «*προσπαθούν όλοι να με καταβάλουν προκειμένου άλλοι να κερδίσουν την εύνοια της δωσίλογης και κλέφτρας μαμάς Μαντζόν και άλλοι πώς να ανακουφιστούν από την αδιαφορία και απραξία τους*» ότι «*με την απραξία σας επιτρέπετε σε μια δωσίλογη και κλέφτρα να διαφεντεύει το νησί και να απομυζεί τους κατοίκους του, στερείτε έσοδα από το δημόσιο από δημόσιες υπηρεσίες που δεν επιλαμβάνονται να καταλογίσουν πρόστιμα που από το παράνομο κτίσμα του κανακάρη της προκύπτουν μάλιστα ευρισκόμενο εντός δημοσίου χώρου*», ότι «*αναδείξετε το παράνομο του κτιρίου που δεν έχει την ενδεδειγμένη απόσταση ούτε από την εθνική οδό ούτε από τους φανούς σηματοδότησης είναι αυθαιρέτο και κατεδαφιστέο κομίζει πλείστα δεινά και εκθέτει θεσμούς και αξιώματα σε ανώτατο επίπεδο της πολιτείας...* ότι «*είναι η γενεσιούργη αιτία πολλών κακών μακροχρόνια...* είναι η αιτία με την πλαστογραφία της δήλωσης φόρου μεταβίβασης του ακινήτου και του συμβολαίου προκειμένου ένεκα τεκμηρίου να προκύψει παρανόμως οφειλή να πλειστηριαστεί το ακίνητο μου και να το καρπωθεί για να νομιμοποιήσει το παράνομο κτίσμα του κανακάρη της η

Αλεξάνδρα Μαντζόν ..ειίναι ντροπή μια δωσίλογη να χειρίζεται-χειραγωγεί διαχρονικά κατά πως θέλει την Ελληνική Πολιτεία...»αυτές οι συμπεριφορές μας παρέδωσαν σε 11 νταβατζήδες που κάνουν πλιάτσικο στη χώρα» συμπεριλαμβάνοντας σ' αυτούς την πρώτη ενάγουσα. Δ) Επιπροσθέτως στο από 24-10-2017 έγγραφο του εκκαλούντος απευθυνόμενο στον Πταισματοδίκη Ρόδου που τιτλοφορείται «Προκαταρτική Εξέταση 250/2017» ο εκκαλών σχετικά με το κτίριο που έχει ανεγερθεί στο ακίνητο με κτηματολογική μερίδα 80Α Γαιών Ρόδου ιδιοκτησίας του εφεσίβλητου κάνει μνεία ότι τούτο ανεγέρθηκε δυνάμει οικοδομικής άδειας που δεν ήταν δυνατό να εκδοθεί και ότι αυτή εκδόθηκε με παράνομο τρόπο και συγκεκριμένα με το να χαρακτηριστεί φωτογραφικά η περιοχή στην οποία βρίσκεται ως κατοικημένη, προκειμένου να δύναται να χορηγηθεί άδεια για δημιουργία κόμβου που αποτελούσε προαπαιτούμενο για να δύναται να χορηγηθεί η άδεια ανοικοδόμησης. Επιπλέον στο έγγραφο εκθέτει ότι οι συνιδιοκτήτες της άνω μερίδας προέβησαν σε βιαιοπραγίες, εκβιασμούς και κλοπές σε βάρος του και ότι στόχος των εναγόντων είναι να υφαρπάξουν με παράνομο τρόπο την περιουσία του η οποία συνορεύει με την μερίδα 80Α, επειδή αυτός θα ήταν ο μοναδικός τρόπος να νομιμοποιηθεί το κτίριο ιδιοκτησίας του εφεσίβλητου. Ότι «τούτο το διαρκές έγκλημα έχει γενεσιούργο αιτία το αυθαίρετο κτίσμα της κτηματολογικής μερίδας 80Α Γαιών Ρόδου, με την ληγμένη οικοδομική άδεια, του Μαντζόν Ανδρέα». Κατονομάζει δε τους ενάγοντες ως ηθικούς αυτουργούς του εν λόγω εγκλήματος αναφέροντας ρητά ότι «κατηγορώ ως ηθικούς αυτουργούς την Αλεξάνδρα Ματζόν και τον υιό της Μαντζόν Φραγκίσκου Ανδρέα, εκθέτοντας ότι «ιθύνων δε νους όλων είναι η υπέργηρος μαμά της εγκληματικής οικογένειας Μαντζόν, η Μαντζόν Αλεξάνδρα. Τούτοι αμφότεροι εις έκαστος, εκ του αρχηγικού και πρωταγωνιστικού ρόλου τους, που ασκούν στην εγκληματική οργάνωση που διατηρούν, επιδεικνύουν την δύναμή τους, με το να κατευθύνουν όλες τις ανωτέρω αναφερόμενες συκοφαντίες, βιαιοπραγίες, αδικοπραξίες, απόπειρες

κατά της σωματικής του ακεραιότητας και δη της ζωής του, μένοντας στο απυρόβλητο και πίσω από το "φως των προβολέων" που στρέφουν κάθε φορά κατά εκείνου που θέλουν να πλήξουν. Εν προκειμένω κατά εμού» ότι «πρέφουν ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος, κατά των Ροδιτών που αρέσκονται να ευτελίζουν και να ταπεινώνουν. Είναι πωρωμένοι – ποτισμένοι μέχρι το μεδούλι τους, με αυτό. Είναι η μοναδική οικογένεια που άφησαν πίσω τους οι Ιταλοί τύραννοι» και ότι «Είναι βιολογικά και πνευματικά κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής, διατηρώντας, εξωτερικεύοντας και εφαρμόζοντας τις αρχές και τις μεθόδους των τυράννων Ιταλών κατακτητών από τους οποίους γαλουχήθηκαν σε όσους θήτευσαν», ότι «Το μένος τους δε επαυξάνεται, έως της πλήρους "πνευματικής τους τύφλωσης" αν έχουν να κάνουν με κάποιον ή κάποια που εκπροσωπεί και εκπέμπει αξίες και ωραιότητα», ότι «Έχουν αμφότεροι μαύρη, κατάμαυρη ψυχή και διακρίνονται από υπέρμετρη αναλγησία», «είναι κτήνη και δειλοί». Και, τέλος, χαρακτηρίζει την πρώτη ενάγουσα ιθύνων νου της εγκληματικής οργάνωσης της οικογένειας Μαντζόν, της μαμάς Αλεξάνδρας Μαντζόνι και τον δεύτερο ενάγοντα «ιηθικό αυτουργό» όλων των εναντίον του αδικοπραξιών, αποπειρών, βιαιοπραγιών...και ότι είναι ο κύριος και άμεσα ωφελημένος από τις ανορθόδοξες και εγκληματικές ενέργειες και προσπάθειες» κατ' αυτού «με σκοπό την υφαρπαγή της περιουσίας» του. Ε) Επίσης, στην από 24-10-2017 έκθεση ένορκης εξέτασής του ως μηνυτή ενώπιον του Πταισματοδίκη Ρόδου (ποινική δικογραφία με ΑΒΜ Ε2017/282 και Π.Ε 250/2017) ο εκκαλών ανέφερε τα εξής: «Καταγγέλλω την Μαντζόν Αλεξάνδρα και τον γιο της Μαντζόν Ανδρέα για σύσταση και συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, η οποία έχει ως σκοπό να ελέγχει τις δημόσιες υπηρεσίες προς όφελος δικό τους και προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους. Θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο του νησιού επηρεάζοντας όχι μόνο τις δημόσιες υπηρεσίες και τις τράπεζες αλλά και την ίδια την δικαιοσύνη. Αυτή η δράση τους δε περιορίζεται τα τελευταία χρόνια αλλά ξεκίνησε από τη μεταπολίτευση. Δεν μπορώ να σας

παραθέσω συγκεκριμένα παραδείγματα της εγκληματικής τους δράσης. Αυτό που ξέρω είναι ότι, όσον αφορά το επίδικο ακίνητου, υπάρχει σιωπή και κουκούλωμα από όλες τις υπηρεσίες» ενώ προχώρησε σε καταγγελίες συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων 'όπως βιαιοπραγίες, προπηλακισμούς, απειλές, πλαστογραφία, απιστία κατονομάζοντας συγκεκριμένους φυσικούς αυτουργούς ιδιώτες-συνιδιοκτήτες του ακινήτου, συμβολαιογράφο και δικηγόρους». Στα συνημμένα δε στο από 24-10-2017 υπόμνημα έγγραφα, που κατέθεσε ενώπιον του Πταισματοδικη Ρόδου, στα πλαίσια της ως άνω ποινικής δικογραφίας, εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι κακώς εκδόθηκε οικοδομική άδεια για την μερίδα 80Α Γαιών Ρόδου, ότι αυτή εκδόθηκε με παράνομο τρόπο, ότι οι συνιδιοκτήτες του ακινήτου προέβησαν σε παράνομες πράξεις σε βάρος του και ότι οι ενάγοντες προσπαθούν να υφαρπάξουν την περιουσία του ώστε να νομιμοποιήσουν το υφιστάμενο επί της ΚΜ 80Α Γαιών Ρόδου κτίριο. ΣΤ) Ακόμη ο εκκαλών απέστειλε στον μηχανικό Βασίλειο Αφαντενό δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 14-05-2019 και 17-05-2019 αντίστοιχα. Στο πρώτο ηλεκτρονικό μήνυμα ο εκκαλών αφού αναφέρει «αυτοί που με χρησιμοποιούν τελικά δεν είναι καλύτεροι της οικογένειας Μαντζόν, αλλά όμοιοι...επειδή υπήρξε τη δεδομένη στιγμή εκδήλωση ενδιαφέροντος να υπάρξει λύση ...σου απευθύνομαι μήπως βρεις κάποια λύση για όφελος όλων...όσο τώρα για εκείνους που με οδηγούν ενάντια στην οικογένεια Μαντζόν για να αποκομίζουν προσωπικά οφέλη, ας βρουν λύσεις μακριά από εμένα..περιμένω να ανοίξεις μια σοβαρή συζήτηση ώστε να βρεθούν οι ενδεδειγμένες λύσεις απεγκλωβισμού από αυτή την κατάσταση που μόνο χαμένους έχει με την μόνη διαφορά πως εγώ δεν έχω να χάσω τίποτα». Στο δεύτερο κατά χρονική σειρά ηλεκτρονικό μήνυμα με συνημμένο αρχείο με τίτλο «πρώτη πρόταση προς Μαντζόν μέσω Αφαντενού Βασίλη» αναφέρει ότι περιμένει τις προσπάθειες του παραλήπτη να τα βρούνε με τον Αντρέα και να οικοδομηθεί ένα κτίριο στην περιοχή προς όφελος όλων τους όπου εξακολουθεί να κατηγορεί την οικογένεια Μαντζόν. Στο συνημμένο αυτό

αρχείο που έχει ως θέμα «οικοδόμηση κτιρίου 80Α και 84 Κ.Μ. Γαιών Ρόδου ο εκκαλών αναφέρει ότι μετά την απόκριση στο αρχικό e-mail μέσω προσέγγισης του παραλήπτη στις 17-04-2019 έξωθεν του δικαστικού μεγάρου, αποστέλλει 2-3 προτάσεις αντιπαροχής παραθέτοντας όλα τα δεδομένα (πολεοδομικά, κτηματολογικά, δυνατότητες εκμετάλλευσης), ορίζει τις προϋποθέσεις συμφωνίας και τις αντίστοιχες επιλογές που υπάρχουν. Στο αναλυτικό αυτό κείμενο πέραν των όσων προτείνει περιλαμβάνει και τις ακόλουθες εκφράσεις: «Ο Αντρέας και η μαμά του κάνουν κουμάντο σε όλο το νησί, αυτό έμένα ουδόλως με ενδιαφέρει. Εγώ θέλω να κάνω κουμάντο στη ζωή μου. Αυτό αν δεν το καταλαβαίνουν έχουν άλιτο πρόβλημα που θα τους καταπλακώσει...Τι νομίζεις ότι είναι καλύτερο να βάλω κότες, κατσίκες και κουνέλια στο μελλοντικό κτίριο ψη ή να καθίσουν σε ένα τραπέζι μαζί μου να μου πουν τι θέλουν και να συμφωνήσουμε να αναλάβει ο Αντρέας να φέρει εις πέρας την οικοδόμηση και να αξιοποιηθεί η περιοχή και όπου με χρειάζεται να τον βοηθώ και να του συμπαραστέκομαι να το οικοδομήσει? Τι νομίζεις ότι είναι καλύτερο Να συνομιλεί μαζί μου ή με τον Εισαγγελέα? Να συμφωνεί μαζί μου ο Αντρέας ή να αρχίσουν οι κλητήρες να επιδίδουν? Να μιλά μαζί μου απευθείας ή να βάλει ενδιάμεσους και να μας διαβάλουν με αποτέλεσμα ουδέποτε να οικοδομηθεί το κτίριο και να μείνει στην ιστορία σαν η επίμαχη διαφορά που τον καταστρέφει? Κάνε σε παρακαλώ μια προσπάθεια να τα βρούμε με τον Αντρέα: «πο νησί όλο ανήκει στην οικογένεια Μαντζόν. Οι υπάλληλοι της Πολεοδομίας που εκδίδουν τα έγγραφα για τον Μαντζόν υπογράφουν οι ίδιοι την παραλαβή τους. Η Πολεοδομία είναι και αυτή ιδιωτική επιχείρηση της συγκεκριμένης οικογένειας», ότι ακόμη η πρώτη ενάγουσα «είναι καιρός να μάθει κάποια πράγματα στη ζωή της, πριν την αναλώσει στην τρύπα που έχει ανοίξει στο έδαφος και έχει βάλει μέσα το κεφάλι της...» και ότι «ο Διευθυντής της Alpha Bank μου είπε ότι δίνει δάνεια χωρίς εγγύηση σε όποιον του πει ο Ανδρέας».

Από τα όσα αμέσως ανωτέρω περιγράφονται ως περιεχόμενο των παραπάνω εγγράφων τα ακόλουθα είναι αναληθή και πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του εφεσιβλήτου: Συγκεκριμένα: α) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι οι ενάγοντες μεθόδευσαν την έκδοση της με αριθμό 298/1996 οικοδομικής άδειας που είναι παράνομη και ότι το ανεγερθέν στην ΚΜ 80Α Γαιών Ρόδου κτίριο είναι αυθαίρετο και κατεδαφιστέο, δεν αποδειχθήκε ότι η άδεια έπασχε κατά την έκδοσή της από ορισμένο ελάπωμα ώστε να πρέπει να ακυρωθεί ούτε ότι το βιοτεχνικό κτίριο (το οποίο αφού ολοκληρώθηκε ο φέρων του οργανισμός, παρέμεινε ημιτελές) που ανεγέρθηκε στην ΚΜ 80Α Γ. Ρόδου βάσει της άδειας αυτής είναι αυθαίρετο και κατεδαφιστέο. Αντίθετα αποδειχθήκε ότι κατά το χρόνο έκδοσης της ανωτέρω οικοδομικής άδειας (24-06-1998), η οποία προέβλεπε την τοποθέτηση του κτιρίου - κατά παρέκκλιση στα 30 μ. από τον άξονα της εθνικής οδού Ρόδου- Λίνδου, βρισκόταν σε ισχύ η με Α.Π. Τ.Υ. 2267/01-04-1997 Απόφαση του Νομάρχη Δωδεκανήσου που χαρακτήριζε την περιοχή (κι όχι μόνο την επίμαχη κτηματολογική μερίδα) ως κατοικημένη με αποτέλεσμα η υφιστάμενη απόσταση των 30 μέτρων από τον άξονα της εθνικής οδού και τους φανούς σηματοδότησης, η οποία επιβεβαιώθηκε και με διενεργηθείσα αυτοψία, να καλύπτει τις τεθείσες νόμιμες προϋποθέσεις. Υφίστατο αυτοψία, να καλύπτει τις τεθείσες νόμιμες προϋποθέσεις. Υφίστατο επίσης, ως επακόλουθο της ανωτέρω Απόφασης Νομάρχη, απόφαση προσωρινής έγκρισης της κυκλοφοριακής σύνδεσης που αρκούσε για να εκδοθεί η επίμαχη άδεια οικοδομής. Κατά την προαναφερόμενη διενεργηθείσα αυτοψία αλλά και με την συνδρομή της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού, η οποία διατηρεί αρχείο με ηλεκτρονική αποτύπωση των οικοδομών της περιοχής, διαπιστώθηκε ότι η πραγματοποιηθείσα κάλυψη των ορόφων του βιοτεχνικού κτιρίου δεν υπερέβαινε την επιτρεπόμενη κάλυψη και δη καλύφθησαν τα 1090,81 τ.μ. από τα 1095 τ.μ. οπότε η Υπηρεσία Δόμησης Ρόδου διαπίστωσε την ορθή εφαρμογή των εγκεκριμένων μελετών και προχώρησε στην έκδοση της

ως άνω οικοδομικής άδειας. Η άδεια αυτή έχει λήξει το 2006 επειδή εξέπνευσε ο χρόνος ισχύος της ενώ μέχρι σήμερα δεν έχει αναθεωρηθεί παρά την από 1-10-2013 αίτηση του εφεσίβλητου για αναθεώρηση της ως προς την ισχύ της, καθώς η Υπηρεσία Δόμησης έκρινε ότι δεν μπορεί να προβεί σε έκδοση διοικητικής πράξης χωρίς εν ισχύ εγκεκριμένη μελέτη κυκλοφοριακής σύνδεσης από τον αρμόδιο φορέα, ήτοι το Τμήμα Συγκοινωνιακών Έργων της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου. Το δε τελευταίο δεν προέβη στη χορήγηση της σχετικής έγκρισης αφού έκρινε ότι δεν πληρείται η προϋπόθεση της απόστασης της Κυκλοφοριακής Σύνδεσης από τη συμβολή της οδού. Ωστόσο τούτο δεν σημαίνει ότι ο υλοποιημένος σκελετός του βιοτεχνικού κτιρίου είναι αυθαίρετος και κατεδαφιστέος (βλ. με Α.Π. 2208/8-05-2014 έγγραφο της ΥΔΟΜ), ούτε ότι η διοικητική πράξη, ήτοι η με αριθμό 246/1998 οικοδομική άδεια είναι ακυρωτέα (βλ. με Α.Π. 2561/27-05-2013 έγγραφο της ΥΔΟΜ). Εφόσον λοιπόν συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις δεν υφίσταται θέμα νομιμότητας της οικοδομής, σύμφωνα τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις για την έκτος σχεδίου δόμηση βιοτεχνικών κτιρίων η άδεια της οποίας εξακολουθεί να μην είναι σε ισχύ, το δε ανεγερθέν στην ΚΜ 80Α κτίριο ιδιοκτησίας του εφεσίβλητου δεν είναι αυθαίρετο και κατεδαφιστέο, όπως αναληθώς ισχυρίστηκε ο εκκαλών γι αυτό άλλωστε και δεν έχει συνταχθεί κανένα Πρωτόκολλο Αυθαιρέτου. (βλ. με α.π. 6010/17-12-2015 απαντητικό στην από 19-10-2015 καταγγελία του εκκαλούντα έγγραφο της Διεύθυνσης Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Ρόδου (Τμήμα Έκδοσης Αδειών) που είναι και μόνος αρμόδιος φορέας για τον έλεγχο και την ανάκληση της οικοδομικής άδειας, όπως στο με α.π. 45686/17-11-2015 έγγραφο της, η Γενική Διεύθυνση Πολεοδομίας του Υ.ΠΕ.Κ.Α, που αναφέρει ρητά ότι «Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής αίτησης σας, η Υ.ΔΟΜ. διαφωνεί με την ανάκληση της 246/1998 οικοδομικής άδειας, την έκδοση του πρωτοκόλλου αυθαιρέτου και την κατεδάφιση του εν λόγω κτιρίου ιδιοκτησίας Ανδρέα Μαντζόν...)

β) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι οι ενάγοντες μεθόδευσαν με την αδελφή του εφεσίβλητου που ήταν προϊσταμένη της Πολεοδομίας Ρόδου και τον υπάλληλο που χειρίζονταν την υπόθεση της έκδοση της παράνομης άδειας, αποδείχθηκε ότι η αδελφή του εφεσίβλητου διετέλεσε, πράγματι, προϊσταμένη της συγκεκριμένης υπηρεσίας, αλλά σε διάφορο χρονικό διάστημα από αυτό της έκδοσης της ως άνω οικοδομικής άδειας. Όσον δε αφορά τον ισχυρισμό του εκκαλούντος ότι «ο υπάλληλος που χειρίζεται την υπόθεση στην πολεοδομία, ενίοτε ο ίδιος παραλαμβάνει υπογράφοντας για λογαριασμό του, τα έγγραφα που απευθύνονται από την υπηρεσία προς εκείνον (εφεσίβλητο), κάτι που έχει κατατεθεί αρμοδίως», ο εκκαλών δεν επικαλείται ούτε προσκομίζει στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη της καταγγελίας του και δη ότι ασκήθηκε σε βάρος του υπαλλήλου ποινική δίωξη ή πειθαρχική αγωγή ώστε να επιβεβαιωθούν οι ισχυρισμοί του εκκαλούντος.

γ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η οικογένεια Μαντζόν μεθόδευε την υφαρπαγή της περιουσίας του (εκκαλούντος) με παράνομους και καταχρηστικούς πλειστηριασμούς της άλλης ιδιωτικής επιχείρησης της οικογένειας, ήτοι του ΙΚΑ Ρόδου και ότι ο διευθυντής του ΙΚΑ ήταν εντεταλμένος της οικογένειας αυτής, αποδείχθηκε ότι τόσο ο αρχικός αναγκαστικός πλειστηριασμός όσο και οι τρεις επαναληπτικοί που προσδιορίστηκαν σε συνέχεια των με αριθμ. 4509/1996 και 176/2001 εκθέσεων αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ρόδου Αναστασίου Παντελή, που επιβλήθηκαν μεταξύ άλλων και στις οριζόντιες ιδιοκτησίες του εκκαλούντος από το ΙΚΑ –ΕΤΑΜ Ρόδου (νυν ΕΦΚΑ), επιβλήθηκαν λόγω ύπαρξης ληξιπρόθεσμης οφειλής ύψους 297.897,20 ευρώ σε βάρος του συνιδιοκτήτη του ακινήτου δικαιοπαρόχου του εκκαλούντος Ιωάννη Μανουσέλη (βλ. με αριθμό 3812/2008 πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού και με αριθμ. 26338/2008, 2180/2009 και 8868/2009 επαναληπτικά προγράμματα),

δ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι ο εφεσίβλητος και η μητέρα του ευθύνονται για την επιβολή προστίμου (βλ. με αριθμ. 61633/30-11-1998

ταμειακή βεβαιώση οφειλής ύψους 54.150,31 ευρώ πλέον τόκων και προσαυξήσεων ήτοι συνολικά 74.080,47 ευρώ) από τη Δ.Ο.Υ. Ρόδου και την επακόλουθη επιβληθείσα στο ακίνητο κατάσχεση, αποδείχθηκε ότι η ταμειακή βεβαιώση εκδόθηκε σε βάρος της δικαιοπαρόχου του εκκαλούντος Ελένης Καρόφτη λόγω ύπαρξης ληξιπρόθεσμης οφειλής απορρέουσας από το φόρο μεταβίβασης που προέκυψε από το συμβόλαιο αγοραπωλησίας του ακινήτου.

ε) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι ο κατονομαζόμενος δικηγόρος Ρόδου (Στέφανος Στεφανίδης) χειραγωγεί τη δικαιοσύνη για λογαριασμό των εναγόντων, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες με πειθώ και φορτικότητα έπεισαν ή παρακίνησαν τον ανωτέρω δικηγόρο να προβεί στις δικαστικές και εξώδικες ενέργειες που επικαλείται ο εκκαλών ότι τον ζημίωσαν.

στ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι ο εφεσίβλητος και η μητέρα του διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε εγκληματική οργάνωση που διατηρούν με λοιπά μέλη τους Ιωάννη Μανουσέλη και Αχμέτ Καπακλή προκειμένου να υφαρπάξουν την περιουσία του, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε αυτό, ως γεγονός αφού από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν επιβεβαιώνεται.

ζ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η μητέρα του εφεσίβλητου φιλοδοξεί να επαναφέρει την ιταλική κατοχή και ότι διαφεντεύει και απομυζεί όλους, δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό μέσο πρόσφορο να αποδείξει την αλήθεια του ισχυρισμού αυτού.

η) Επίσης ψευδή και δυσφημιστικά είναι τα όσα ανέφερε ο εκκαλών για ηθική αυτουργία του εφεσίβλητου και της μητέρας του σε βιαιοπραγίες, απειλές, κλοπές, προπηλακισμούς τρίτων προσώπων που κατονόμασε αφού η υποβληθείσα από αυτόν από 26-05-2017 έγκληση με την με αριθμό 252/31-08-2018 Διάταξη του Αντιεισαγγελέα Πρωτοδικών Ρόδου τέθηκε στο αρχείο κατ' άρθρο 47 ΚΠΔ ως περιέχουσα «ανεπίδεκτης δικαστικής εκτίμησης γεγονότα, καθώς με εντελώς γενικούς και

αόριστους ισχυρισμούς που χαρακτηρίζονται από έλλειψη λογικής συνοχής αλλά και με αιτιάσεις είτε ακατάληπτες είτε στερούμενες ποινικού ενδιαφέροντος επιχειρεί να καταδείξει παράνομες ενέργειες», μολονότι ο εκκαλών κλήθηκε στο πλαίσιο της διενεργηθείσας προκαταρτικής εξέτασης να εξειδικεύσει τα καταγγελλόμενα και να προτείνει σχετικά αποδεικτικά μέσα.

Πέραν των ανωτέρω, στα αναφερόμενα στα παραπάνω έγγραφα που ο εκκαλών συνέταξε και υπέβαλε στις αρχές (όπως σε δικαστήρια, ΙΚΑ-ΕΦΚΑ, Πολεοδομία Ρόδου, Κτηματολόγιο Ρόδου) και κοινοποιούσε σε σειρά τρίτων προσώπων καθώς τα αναρτούσε στην προσωπική του ιστοσελίδα, όπως ο ίδιος συνομολογεί στη σελ. 2 της ανταγωγής, συμπεριλαμβάνονται και οι ακόλουθες αναφορές: ότι οι ενάγοντες είναι «κατάλοιπα της ιταλικής κατοχής», ότι ο πατέρας και σύζυγος αυτών, αντίστοιχα, ήταν «Ιταλός κατακτητής», ότι η οικογένεια είναι «μαφία», «εγκληματική οργάνωση που υφαρπάζει περιουσίες με τους Ιωάννη Μανουσέλη και Αχμέτ Καπακλή», ότι η πολεοδομία Ρόδου είναι «διωτική επιχείρηση της οικογένειας Μαντζόνι», ότι η οικογένεια Μαντζόνι με τον «εντεταλμένο τους», διευθυντή του ΙΚΑ Ρόδου προέβησαν σε πλειστηριασμό της περιουσίας του, ότι τρέφουν ακατάσβεστο και αβυσσαλέο μίσος προς τους Έλληνες και τους Ροδίτες και ότι επιθυμούν να καταστρέψουν τον εκκαλούντα κοινωνικοοικονομικά. Χαρακτηρίζει επίσης επανειλημμένα την μητέρα του εφεοίβλητου ως «πανούργο μυαλό που κατοικεί σε μια πικραμένη και βασανισμένη ψυχή, σε ένα υπέργηρο μικροκαμωμένο δέμας, ποτισμένο μέχρι το μεδούλι με ακατάσβεστο αβυσσαλέο μίσος» και ως «πράμα», ότι «χειραγωγούν ένα ολόκληρο νησί» ότι «Η μαμά Μαντζόνι είναι μια σύγχρονη υπέργηρα Κλεοπάτρα, δωσίλογη κλέφτρα και όχι μόνον», ότι είναι «ένα άρρωστο πανούργο μυαλό που κατοικεί σε μια πικραμένη, πολύ κακιά ψυχή, σε ένα ανθρωπόμορφο γηραλέο μικροκαμωμένο δέμας που τον κρατάει αιχμάλωτο, όπως κρατάει ολόκληρο το νησί και παιδεύει και απομυζεί τους κατοίκους του» και ότι είναι «νταβαντζής». Όλα τα ανωτέρω κατά την

εκφορά του λόγου του εκκαλούντος υπερβαίνουν, κατ' αντικειμενική κρίση, το μέτρο, γεγονός που καταδεικνύει σκοπό καταφρόνησης των βαλλόμενων προσώπων, επομένως είναι ικανά και πρόσφορα να προσβάλουν την προσωπικότητα και να βλάψουν τιμή και υπόληψη του εφεσίβλητου. Επίσης από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η εξακολουθητική επιδίωξη της καταδίωξής των εναγόντων και η επανειλημμένη αναφορά στο πρόσωπό τους με τις ανωτέρω απαξιωτικές εκφράσεις έχουν προσβάλλει την προσωπικότητα αυτών. Όσα δε αντίθετα υποστηρίζει ο εκκαλών, ήτοι ότι δεν είχε πρόθεση απαξιώσης είναι απορριπτέα, ως αβάσιμα, καθόσον η επί μακρόν επιμονή του στη συστηματική προσπάθεια απαξιώσης το αντίθετο δεικνύει, αφού ακόμη και κατά το χρόνο συζήτησης της αγωγής, παρά την προαναφερόμενη αρχειοθέτηση της έγκλησης του και παρά την διαχρονική αδυναμία του να αποδείξει την βασιμότητα των ισχυρισμών του με οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο, ουδόλως απέχει από τους χαρακτηρισμούς αυτούς αλλά αντίθετα τους επαναλαμβάνει, όπως ομοίως πράπτει με τους αντίστοιχους ισχυρισμούς του για τα γεγονότα που ανωτέρω διαλαμβάνονται, τα οποία ουδόλως αποδείχθηκαν (βλ. περιεχόμενο του δικογράφου των προτάσεων του εκκαλούντος σε πρώτο και δεύτερο βαθμό αλλά και το περιεχόμενο του δικογράφου της ανταγωγής), με συνέπεια δυσφημώντας και εξυβρίζοντας, εν γνώσει του τον εφεσίβλητο να προσβάλει διαχρονικά και κατ' επανάληψη, μέχρι και το χρόνο συζήτησης της παρούσας υπόθεσης, την προσωπικότητα του τελευταίου. Λαμβανομένων δε υπόψη α) της διάρκειας της προσβολής (ο εκκαλών επί μία δεκαετία πριν την έγερση της αγωγή υπέβαλε σε διάφορες αρχές αβάσιμες καταγγελίες, με το προαναφερόμενο περιεχόμενο, σε βάρος των εναγόντων), β) της έντασής της, γ) του τρόπου και των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για την υλοποίησή της αλλά και δ) του μεγάλου αριθμού των τρίτων προσώπων που έλαβαν γνώση του περιεχομένου των απαξιωτικών χαρακτηρισμών που αποδόθηκαν στους ενάγοντες και των δυσφημιστικών σε βάρος τους

διαδόσεων, αφού οι ισχυρισμοί του κοινοποιήθηκαν σε πλήθος προσώπων και υπηρεσιών στο νησί της Ρόδου και πανελλαδικώς, με αποτέλεσμα να έχει γίνει ευρέως γνωστό, τουλάχιστον στην κοινωνία της Ρόδου, αφενός ότι οι ενάγοντες επιχειρούν, με δολοπλοκίες και κατευθύνοντας όλες τις υπηρεσίες και αρχές του νησιού προς όφελος των συμφερόντων τους και σε βάρος του ίδιου, δήθεν να βλάψουν τον εκκαλούντα και αφετέρου ότι ο εκκαλών αποκαλεί τους μεν ενάγοντες, «κατάλοιπα της Ιταλικής κατοχής» τον δε σύζυγο και πατέρα τους, αντίστοιχα, «Ιταλό κατακτητή» καθώς και ότι με την εν λόγω συμπεριφορά του και με τους, ενώπιον τρίτων προβληθέντες, ισχυρισμούς του εκκαλούντος για τα ως άνω παντελώς αναπόδεικτα γεγονότα, που αφορούν στους ενάγοντες, να πληρείται η νομοτυπική μορφή των εγκλημάτων της εξύβρισης και της δυσφήμησης ενώ αυτός γνώριζε επιπλέον ότι οι ισχυρισμοί του ήταν πρόσφοροι να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη των εναγόντων και να προσβάλουν την μνήμη του αποβιώσαντος συγγενούς των τελευταίων, Φραγκίσκου Μαντζόν. Περαιτέρω, πέραν των δυσφημηστικών και εξύβριστικών εκφράσεων που περιέχονται στα παραπάνω αναφερόμενα έγγραφα, ο πρώτος εκκαλών ισχυρίζεται ψευδώς ότι οι ενάγοντες έχουν τη δύναμη ή τη δυνατότητα να καθιδηγούν και να μεταχειρίζονται τις δημόσιες υπηρεσίες της Ρόδου (Κτηματολόγιο, Πολεοδομία, Δ.Ο.Υ, ΙΚΑ) και να επιβάλλουν την άποψή τους για την εξυπηρέτηση δικών τους συμφερόντων. Ισχυρίζεται επίσης ότι επηρεάζουν υπαλλήλους, υπηρεσίες, δικηγόρους, συμβολαιογράφους, τραπεζίτες ακόμη και Εισαγγελικούς και Δικαστικούς λειτουργούς ώστε να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους και να βλάπτουν τα συμφέροντα του εκκαλούντος. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι ψευδείς και προσβλητικοί μεταξύ άλλων και για τους ενάγοντες, καθώς τα όσα διατείνεται εκκαλών εδώ και πολλά έτη, με κανένα τρόπο ή μέσο δεν αποδεικνύονται, συνιστούν δε αυθαίρετα συμπεράσματα του ίδιου που δεν υπακούουν στους κανόνες της λογικής αλλά εξάγονται με μόνο

κριτήριο το γεγονός της θέσης του εκάστοτε λειτουργού, ιδιώτη ή υπαλλήλου υπέρ ή κατά των θέσεων και συμφερόντων του ίδιου.

Από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι ο εφεσίβλητος υπέστη ηθική βλάβη από τις παράνομες και υπαίτιες πράξεις του εκκαλούντος. Για την ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το είδος και την έκταση της προσβολής της τιμής και της υπόληψης, τα κίνητρα των επιμέρους πράξεων, τη διάδοση των προσβλητικών της προσωπικότητάς του ισχυρισμών και χαρακτηρισμών που του απέδωσε ο εκκαλών και την επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά, την οικονομική και κοινωνική κατάσταση των μερών, κρίνει με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής ότι ο εκκαλών πρέπει να υποχρεωθεί να του καταβάλει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, ως εύλογη χρηματική ικανοποίησή του, λόγω ηθικής βλάβης. Στην προκειμένη περίπτωση λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που αμέσως ανωτέρω αναφέρθηκαν, το ως άνω ποσό τελεί, σε σχέση ανεκτής αναλογίας προς το αντίστοιχο πραγματικό, δηλ. δεν υπερβαίνει τα όρια όπως διαγράφονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και της κοινής περί δικαίου συνείδησης σε ορισμένο τόπο και χρόνο, όπως αποτυπώνονται με τη συνήθη πρακτική των δικαστηρίων (ΟΔΑΠ 9/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με το να επιδικάσει σε βάρος του εφεσίβλητου το ποσό των 20.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις που τέθηκαν ενώπιον του. Όλα δε όσα αντίθετα υποστηρίζει ο εκκαλών που ανάγονται σε κακή εκτίμηση αποδείξεων πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί η έφεση στο σύνολό της. Τα δικαστικά έξιδα του εφεσίβλητου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας κατόπιν σχετικού αιτήματος του πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εκκαλούντος λόγω της ήπτας του (άρθρα 176, 183, 190 παρ. 3, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) δεδομένου ότι από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1,

2, 4 και 9 του Ν. 3226/2004 "νομική βοήθεια σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος", προκύπτει σαφώς ότι η παροχή νομικής βοήθειας δεν εμποδίζει το Δικαστήριο, σε περίπτωση ήπτας εκείνου που έλαβε τη νομική βοήθεια, όπως στην προκειμένη περίπτωση ο εκκαλών, να επιβάλλει σε βάρος του τα δικαστικά έξοδα του αντιδίκου του (ΑΠ 57/2022, ΑΠ 424/2021, ΑΠ 399/2020).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΞΣΕΙ την έφεση απαράδεκτη ως προς την πρώτη εφεσίβλητη

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τύποις και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσία την έφεση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εκκαλούντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του εφεσίβλητου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας τα οποία ορίζει στο ποσό των τριάντα μίας χιλιάδων εννιακοσίων δέκα πέντε (31.915,00 €) ευρώ

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στη Ρόδο στις 19-9-2022 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 31-10-2022, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, παρουσία της Γραμματέα του Εφετείου Δωδεκανήσου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ